

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 5.3.2014
COM(2014) 130 final

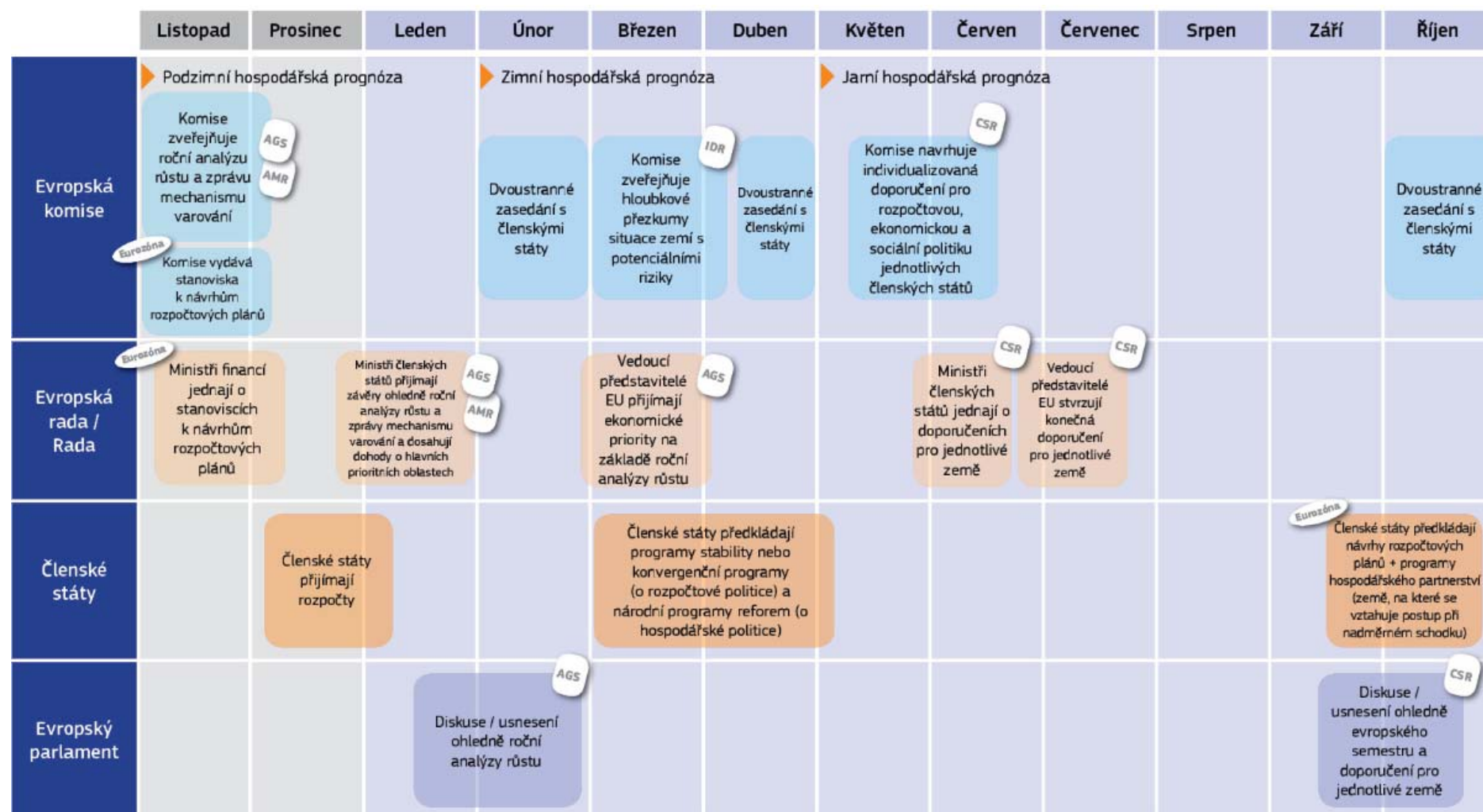
ANNEXES 1 to 3

PŘÍLOHY

**SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

**Jak pokračuje Evropa 2020:
strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění**

Příloha I : Hlavní kroky v rámci evropského semestru

Slovníček pojmů: **AGS**: roční analýza růstu – **AMR**: zpráva mechanismu varování – **CSR**: doporučení pro jednotlivé země – **EDP**: postup při nadměrném schodku – **IDR**: hloubkový přezkum

Evropská komise

Příloha II: Přehled plnění cílů strategie Evropa 2020

Obecné souvislosti:

Tato příloha uvádí přehled níže uvedených ukazatelů k jednotlivým cílům strategie Evropa 2020:

- dosavadní pokrok na úrovni EU a možné scénáře do roku 2020,
- nejnovější dostupné údaje o výkonnosti na úrovni členských států a cíle, jež si členské státy do roku 2020 vytklly,
- trend ve výkonnosti na vnitrostátní úrovni, v případě možnosti doplněný o srovnání v mezinárodním měřítku.

Grafy vycházejí z nejnovějších údajů, které byly k dispozici v únoru 2014. Není-li uvedeno jinak, jsou průměrné údaje za EU uváděny za EU-28.

Podrobné údaje, jež obsahují více proměnných, prochází pravidelnou aktualizací a jsou k dispozici na internetových stránkách Eurostatu:
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/europe_2020_indicators/headline_indicators.

Další údaje a podrobnosti k cílům jsou uvedeny na internetové stránce:
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/europe_2020_indicators/headline_indicators/targets.

Na stránkách Eurostatu je zveřejněna též kompletní zpráva z podzimu 2013, jež vysvětluje další metodické a statistické aspekty: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-02-13-238/EN/KS-02-13-238-EN.PDF.

CÍL STRATEGIE EVROPA 2020 V OBLASTI ZAMĚSTNANOSTI

ZVÝŠIT MÍRU ZAMĚSTNANOSTI OBYVATELSTVA VE VĚKU 20–64 LET NA ALESPŮŇ 75 %

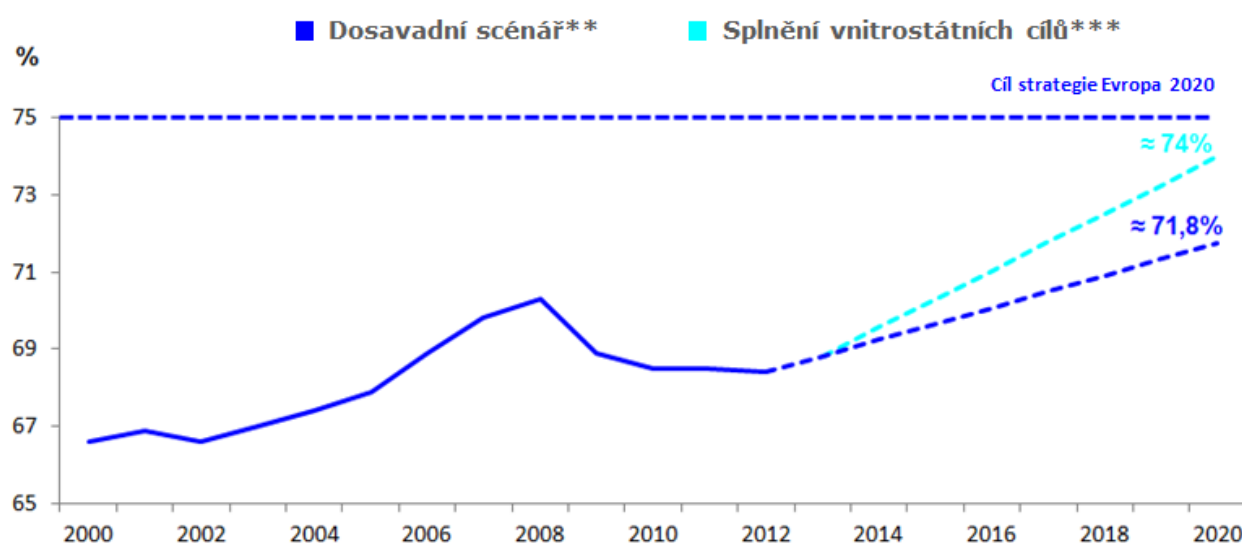
1. Současný stav na úrovni EU

Míra zaměstnanosti v EU v posledních několika letech stagnuje a zůstává pod cílovou úrovní 75 %, kterou strategie Evropa 2020 stanoví pro zaměstnanost obyvatelstva ve věku 20–64 let. Na setrvalý rostoucí trend v letech 2000–2008, kdy zaměstnanost v EU vzrostla z 66,6 %¹ na 70,3 %, navázal v roce 2009 vlivem výrazné kontrakce ekonomiky pokles na 68,9 %. V roce 2010 zaměstnanost dále klesla na 68,5 % a na této úrovni se víceméně ustálila. V roce 2012 činila 68,4 %, a od dosažení cílových 75 % ji tedy dělilo 6,6 procentního bodu. Tento vývoj je dán souhrou nepříznivého dopadu krize a doby potřebné k tomu, než se zlepšení promítne na trzích práce. Další příčinou je pomalé tempo reformů těchto trhů v některých členských státech.

K tomu, aby bylo cílové míry zaměstnanosti do roku 2020 dosaženo, by bylo zapotřebí významného pokroku, zejména v opatřeních, která podporují oživení hospodářského růstu a tvorby pracovních míst. Při stávajícím stavu a očekávaném mírném nárůstu zaměstnanosti v příštích letech by cílová míra nebyla naplněna, neboť by v roce 2020 dosahovala jen 71,8 %. Ke splnění cíle do roku 2020 by EU potřebovala přibližně 16 milionů zaměstnaných navíc.

Míra zaměstnanosti v EU v letech 2000*, 2012 a 2020

(podíl zaměstnaných osob ve věkové skupině 20–64 let)

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Vydeme-li ze stávajících závazků, pak by míra zaměstnanosti v EU mohla do roku 2020 dosáhnout 71,8 %.

* 2000 a 2001: údaje za EU-27.

** Jedná se o odhady, jež se opírají o prognózy na období 2014–2015, které vypracovala Komise na podzim 2013. Tyto odhady vycházejí z předpokladu, že zaměstnanost vzroste na úroveň let 2014–2015, a zohledňují 1% pokles aktivního obyvatelstva během deseti let.

*** Spojené království si nestanovilo cíl žádný. Prognóza za EU uvažuje u této země v roce 2020 zaměstnanost 75 %.

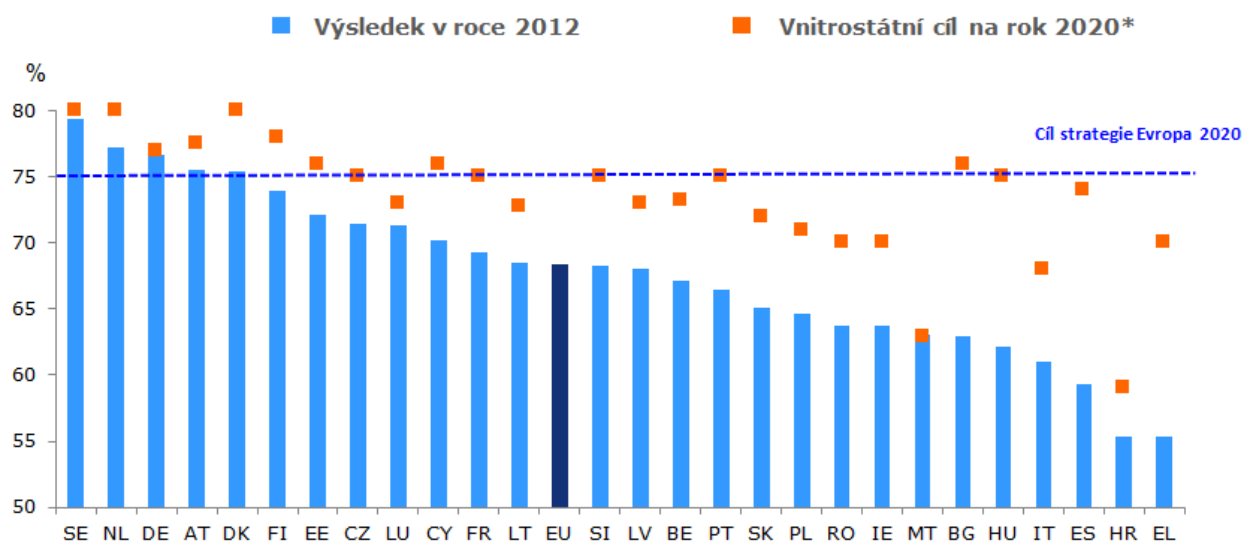
¹ Údaje za EU-27.

2. Současný stav a pokrok na úrovni členských států

Většina členských států má k dosažení svého cíle v rámci strategie Evropa 2020 ještě velmi daleko. Cílová míra zaměstnanosti, kterou si členské státy na rok 2020 vytklly, se pohybuje v rozmezí od 59 % v případě Chorvatska a 62,9 % v případě Malty (která tohoto cíle již dosáhla) do 80 % v případě Dánska, Nizozemska a Švédska. Švédsko vykazuje v roce 2012 míru zaměstnanosti 79,4 % a Německo 76,7 %. Tyto země se tak blíží svým cílovým hodnotám 80 % a 77 %. Naopak největší rozdíly mezi skutečností v roce 2012 a vnitrostátním cílem v rámci strategie vykazují Španělsko, Řecko, Bulharsko a Maďarsko. Diference činí v jejich případě přes 10 procentních bodů, což vyvolává pochybnosti o schopnosti těchto států svůj cíl do roku 2020 splnit. Pokud jde o dosažený pokrok, vedou si nejlépe Německo a Rakousko, jež od roku 2000 vykazují vysokou míru zaměstnanosti a poměrně solidní růst. Na opačném konci spektra se nacházejí Řecko, Španělsko, Chorvatsko, Rumunsko a Irsko, jež postihl prudký pokles zaměstnanosti a kde její míra zůstává oproti ostatním členským státům nadále nízká.

Míra zaměstnanosti v členských státech EU

(podíl zaměstnaných osob ve věkové skupině 20–64 let)

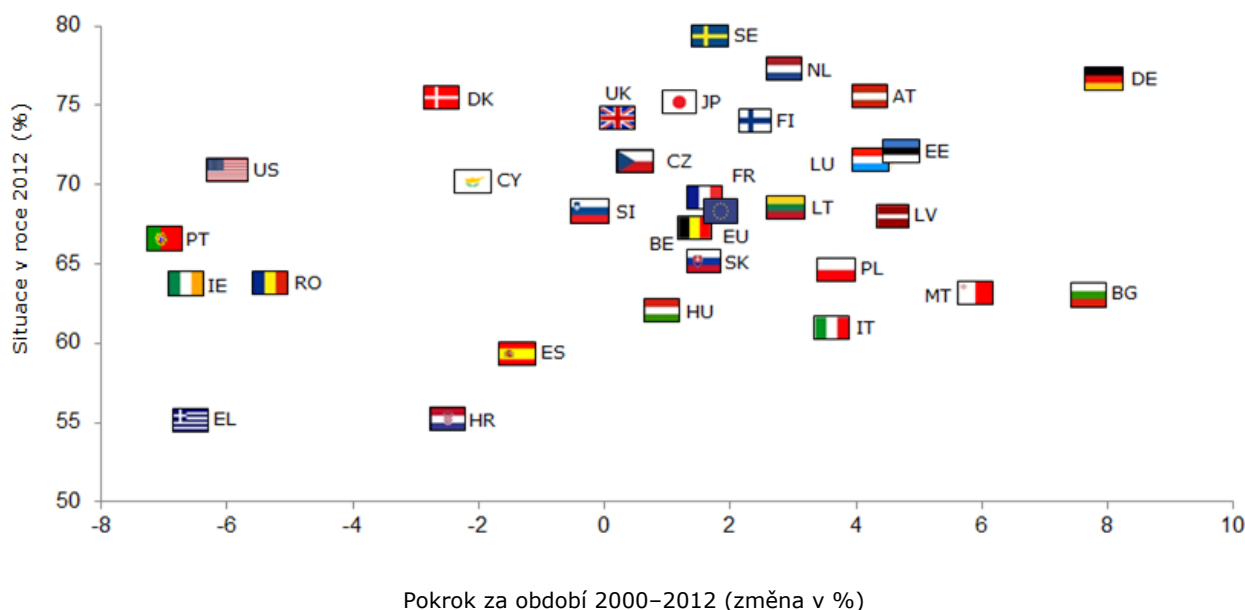
Zdroj: Evropská komise

Legenda: V roce 2012 dosahovala míra zaměstnanosti v EU 68,4 %, zatímco cíl pro rok 2020 činí 75 %.

* Spojené království si nestanovilo cíl žádný. SE: cíl výrazně překračuje 80 %, IE: 69–71% (předpoklad 70 %), IT: 67–69 % (předpoklad 68 %), CY: 75–77 % (předpoklad 76 %), AT: 77–78 % (předpoklad 77,5 %).

Situace v roce 2012 a pokrok od roku 2000, v členění podle zemí

Pokrok za období 2000–2012 (změna v %)*

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Míra zaměstnanosti v EU v letech 2000–2012 celkově vzrostla o 1,8 procentního bodu (vodorovná osa) a v roce 2012 (svislá osa) dosáhla 68,4 %.

*2000: údaje za EU-27, HR: 2002–2012.

Členské státy se dosaženými výsledky vzájemně stále více odlišují a v členských státech na jihu Evropy přetrvávají meziregionální rozdíly. V roce 2012 dosahoval rozdíl mezi nejnížší a nejvyšší mírou zaměstnanosti 24,1 procentního bodu, které dělily Řecko s 55,3 % od Švédska se 79,4 %. Podobná situace panovala v roce 2000, kdy rozdíl mezi zaměstnaností v Bulharsku ve výši 55,3 % a v Dánsku ve výši 78 % dosahoval 22,7 procentního bodu. Obecně platí, že země severní a střední Evropy vykazují spíše vyšší zaměstnanost nežli členské státy na jihu a východě. Jiho- a východoevropské země navíc vykazují v zaměstnanosti značné meziregionální rozdíly. Zaměstnanost v regionech severo- a středoevropských zemí je spíše homogenní a dosahuje vysoké míry.

CÍL STRATEGIE EVROPA 2020 V OBLASTI VÝZKUMU A VÝVOJE

INVESTOVAT DO VÝZKUMU A VÝVOJE 3 % HDP

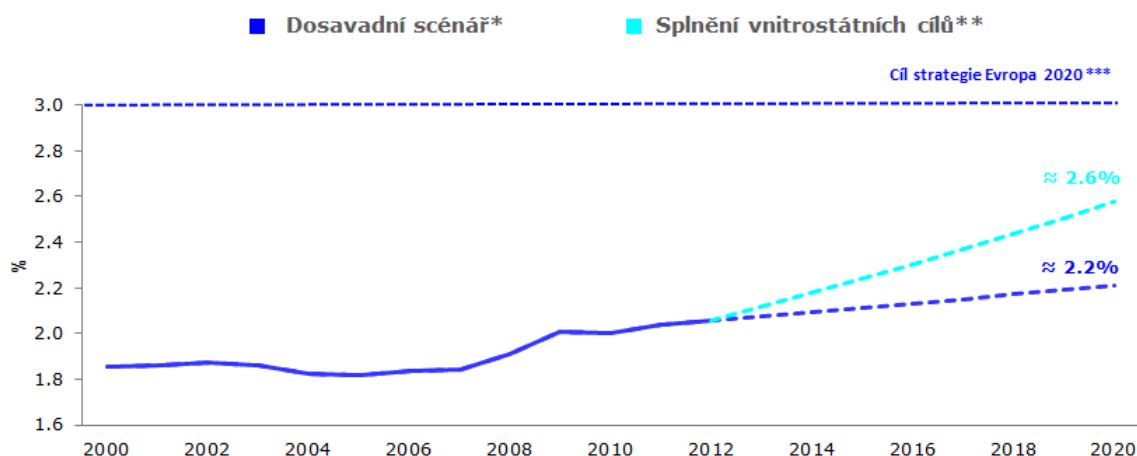
1. Současný stav na úrovni EU

Výdaje na výzkum a vývoj (VaV) v EU nedávno mírně stouply, avšak cílových 3 % podle strategie Evropa 2020 nedosahují. Tento unijní cíl je vyjádřen intenzitou VaV, která hrubé domácí výdaje veřejného a soukromého sektoru na tuto oblast měří jako procento HDP, tj. jako podíl HDP investovaného do VaV. Financování VaV z veřejných zdrojů je přímým měřítkem úsilí veřejné sféry o podporu výzkumných a vývojových činností. Díky sledování soukromého financování VaV lze posoudit účinnost strategií, jež mají přilákat a podporovat investice podniků do VaV, jakož i rozvoj a růst znalostních podniků. Hrubé domácí výdaje na VaV vyjádřené jako podíl na HDP v EU v letech 2000–2007 stagnovaly na zhruba 1,85 %, následně v roce 2009 vzrostly na 2,01 % a od té doby zaznamenaly jen mírný nárůst. V roce 2012 dosahoval jejich podíl na HDP 2,06 %, a zůstal tak o téměř 1 procentní bod nižší než cílová hodnota 3 % a zřetelně nižší než srovnatelné výdaje Spojených států amerických.

Nedávný pokrok při dosahování cílových 3 % lze přičíst zejména strategiím na úrovni EU a členských států. Tyto strategie mají podporovat soukromé investice do VaV (hlavně pomocí větší aktivace soukromých zdrojů prostřednictvím veřejného financování, jakož i pomocí lepších rámcových podmínek a fiskálních pobídek). Současně mají chránit a podporovat financování VaV z veřejných zdrojů navzdory krizi, a to v souladu se zásadou prorůstově orientované fiskální konsolidace. Deficit plynoucí ze srovnání s mezinárodní konkurencí je dán především nízkým objemem soukromých investic.

Za stávajících okolností není pravděpodobné, že bude cíl strategie Evropa 2020 v oblasti VaV do roku 2020 splněn. S ohledem na poslední prognózy a za předpokladu, že budou pokračovat stávající reformy a finanční opatření, by měly hrubé domácí výdaje na VaV, vyjádřené procentním podílem z HDP, zůstat do roku 2020 podle očekávání pod hranicí 3 %. K dosažení cílové hodnoty by se muselo průměrné roční tempo růstu těchto výdajů v EU oproti období 2007–2012 zdvojnásobit. A má-li plnění cíle postupovat rychleji, je zapotřebí rychlejší strukturální změny ve prospěch znalostně orientovaných hospodářských činností.

Hrubé domácí výdaje EU na VaV vyjádřené jako % HDP v letech 2000, 2012 a 2020

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Vyjdeme-li ze stávajících závazků, pak by investice do VaV v EU mohly do roku 2020 dosáhnout 2,2 %.

* Scénář, který vychází z pokračování probíhajících reforem a finančních opatření.

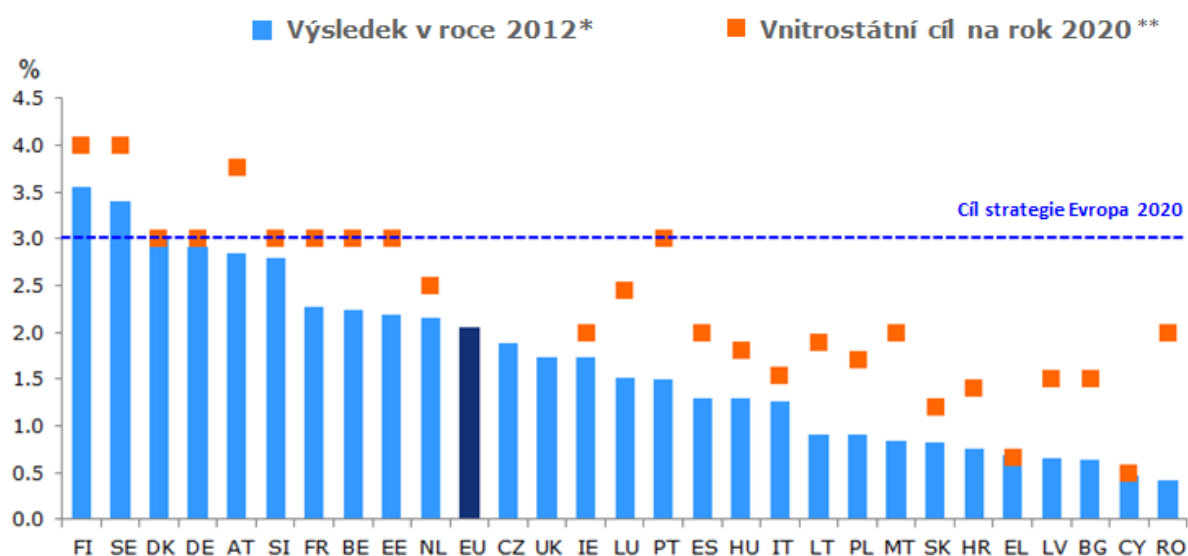
** CZ a UK si nestanovily žádné cíle. Údaje za rok 2020 jsou odhadem útvarů Komise.

*** Do cíle EU jsou započítány i výdaje na VaV, které vynakládají zařízení mezivládní výzkumné infrastruktury a které nejsou zahrnuty do výdajů na VaV členských států.

2. Současný stav a pokrok na úrovni členských států

Členské státy se vzájemně liší mírou svých ambicí i pokrokem, jehož při plnění cílů strategie Evropa 2020 dosahují. Tato různost ambicí na poli VaV zřetelně vyplývá z příslušných vnitrostátních cílů: Finsko a Švédsko, které již nyní vykazují z celé EU nejvyšší intenzitu VaV, si vytkly též nejnáročnější cíle a chtějí do roku 2020 investovat do této oblasti 4 % HDP. Naopak nejnižší cíle si předsevzaly Kypr (0,50 %) a Řecko (0,67 %). Ostatní země si stanovily cíle dosažitelné, nikoli však příliš ambiciózní, jako například Itálie s 1,53 %. Řecko svého cíle vydávat na VaV 0,67 % HDP dosáhlo již v roce 2012. Německo, Dánsko a Kypr se dosažení svých cílů blíží. Rumunsko, Portugalsko, Malta a Litva zůstávají od splnění cílů vzdáleny a od jejich dosažení je dělí nejméně 1 procentní bod. Pokrok, jehož jednotlivé země od roku 2000 dosáhly, nabízí smíšený obrázek: Estonsko dokázalo skloubit v roce 2012 absolutní ukazatel, který je v EU nadprůměrný, s nejvyšším nárůstem investic do VaV vyjádřených jako podíl na HDP. Na straně druhé Chorvatsko, Lucembursko a Spojené království vykazují intenzitu VaV v EU podprůměrnou a negativní růst výdajů na tuto oblast.

Investice členských států EU do VaV vyjádřené jako % HDP

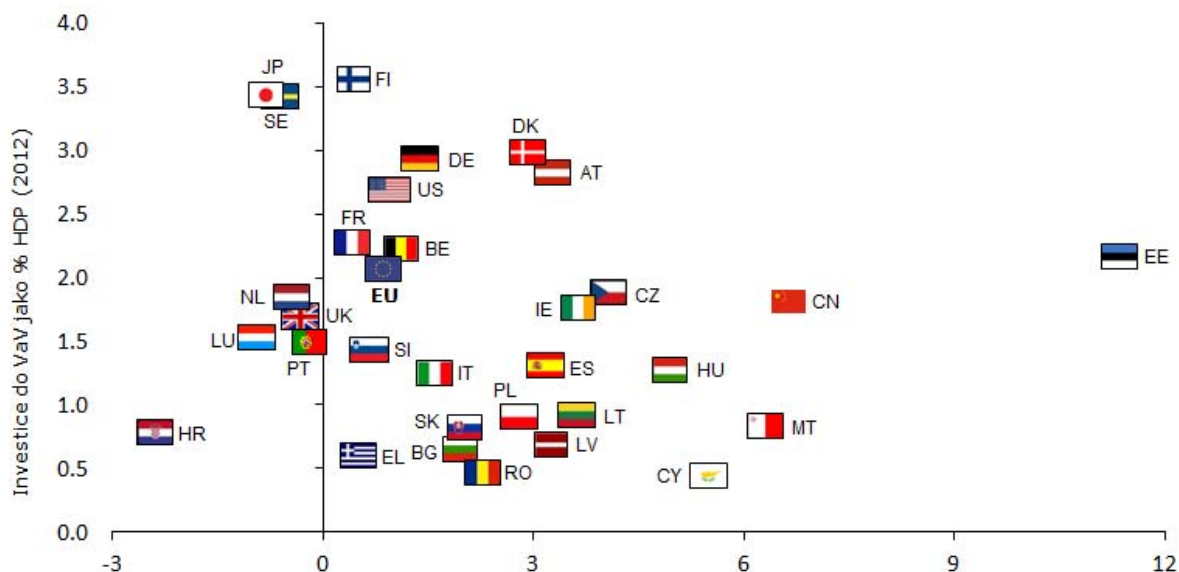
Zdroj: Evropská komise

Legenda: V roce 2012 dosáhla intenzita VaV v EU 2,06 % HDP, zatímco cíl pro rok 2020 činí 3 %.

*LU: 2010.

** Žádné cíle si nestanovily CZ (cíl je vymezen pouze pro veřejný sektor) a UK. IE: Cíl činí 2,5 % HNP, který podle odhadu odpovídá 2 % HDP. LU: Cíl je stanoven na 2,30 % až 2,60 % HDP (uvažováno je 2,45 %). PT: Cíl je stanoven na 2,70 % až 3,30 % HDP (uvažována jsou 3 %).

Situace v roce 2012 a pokrok od roku 2000, v členění podle zemí*

Průměrný roční růst investic do VaV v období 2000–2012 (v %)

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Investice do VaV v EU rostly v období 2000–2012 ročním tempem 0,9 % (vodorovná osa) a v roce 2012 (svislá osa) dosáhly 2,06 %.

*Výkon: EL, SI: 2007, LU, NL, RO: 2010, US, JP, CN: 2011. Pokrok: SI: 2000–2007, LU, NL, RO: 2000–2010, CN: 2000–2011, EL: 2001–2007, HR: 2002–2012; HU, MT: 2004–2012; SE: 2005–2012; US: 2006–2011; DK: 2007–2012; JP: 2008–2011; PT: 2008–2012; FR: 2010–2012.

Pokud jde o investice do VaV, vede mezi severem a jihem dělicí čára. Rozdíly v intenzitě VaV, jež mezi jednotlivými zeměmi převládají, se za posledních deset let prohloubily. Podle dostupných údajů se hrubé domácí výdaje na VaV vyjádřené jako podíl na HDP v roce 2000 pohybovaly v rozmezí od 0,37 % v případě Rumunska do 3,35 % v případě Finska, a lišily se tedy o 2,98 procentního bodu. Tento rozdíl se v roce 2012 dále navýšil na 3,13 procentního bodu, který dělil opět Rumunsko (0,42 %) od Finska (3,55 %). Obecně nejvyšší intenzitu VaV vykazují země na severu Evropy, zatímco východo- a jihoevropské členské státy si v tomto ukazateli vedou hůře. Sledujeme-li úroveň regionů, jsou země s nejnižší intenzitou VaV relativně homogenní skupinou a většina jejich regionů vykazuje nízké investice do VaV. V členských státech, jež vykazují nejvyšší intenzitu VaV, řada regionů nedosahuje ambiciózního vnitrostátního cíle.

CÍL STRATEGIE EVROPA 2020 V OBLASTI KLIMATU A ENERGETIKY (1)

SNÍŽIT EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ OPROTI ROKU 1990 ALESPŮŇ O 20 %

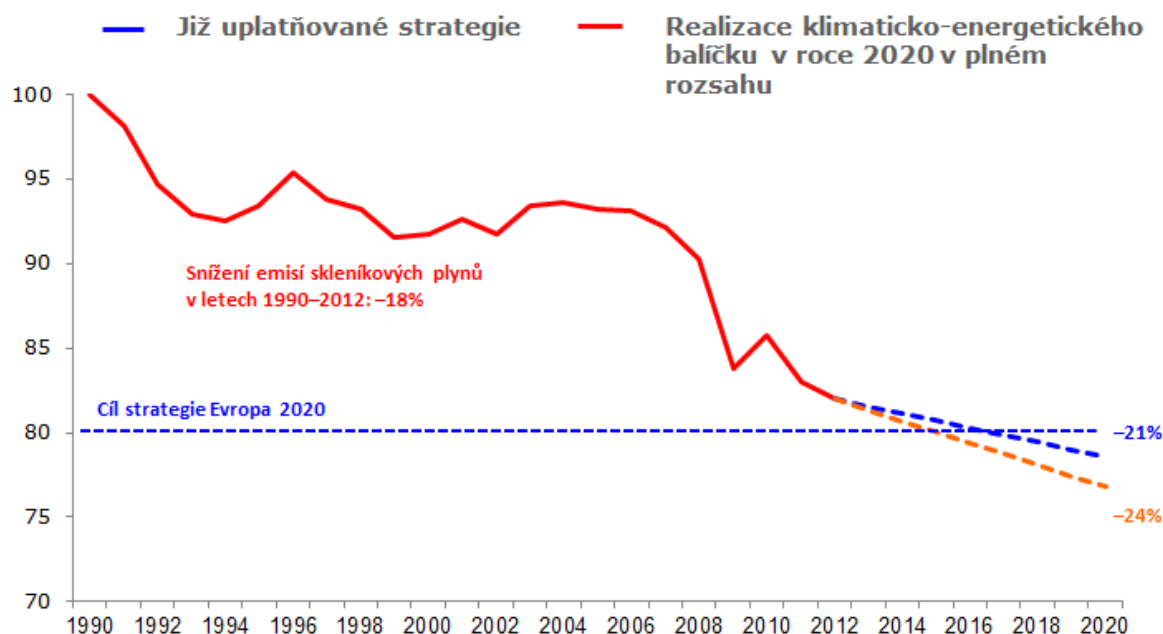
1. Současný stav na úrovni EU

Po výrazném snížení emisí skleníkových plynů je EU blízko svého cíle vymezeného ve strategii Evropa 2020, a sice zredukovat tyto emise oproti stavu v roce 1990 o 20 %. V letech 1990–2012 emise skleníkových plynů na úrovni EU klesly o 18 %. Aktuální klimatické a energetické strategie se osvědčily a přinesly pokrok, avšak významný dopad na redukci emisí mělo i ekonomické zpomalení. Mírný nárůst emisí byl zaznamenán během dočasného hospodářského oživení v roce 2010. Tento výsledek je o to významnější, že evropská ekonomika od roku 1990 v reálném vyjádření vzrostla přibližně o 45 % a jeví známky zřetelného oddělení hospodářského růstu od emisí skleníkových plynů. Uhlíková náročnost evropské ekonomiky tak byla v roce 2012 oproti stavu v roce 1990 téměř poloviční („uhlíkovou náročností“ se rozumí množství vypuštěných emisí na jednotku HDP).

Podle posledních trendů se zdá, že je splnění cíle strategie Evropa 2020 v oblasti emisí skleníkových plynů na dosah. Vyjdeme-li z povzbudivého vývoje v posledních letech, mohlo by snížení těchto emisí dokonce cílovou hodnotu překročit a do roku 2020 dosáhnout 24 %.

Emise skleníkových plynů v letech 2000, 2012 a 2020

(Index 1990 = 100)

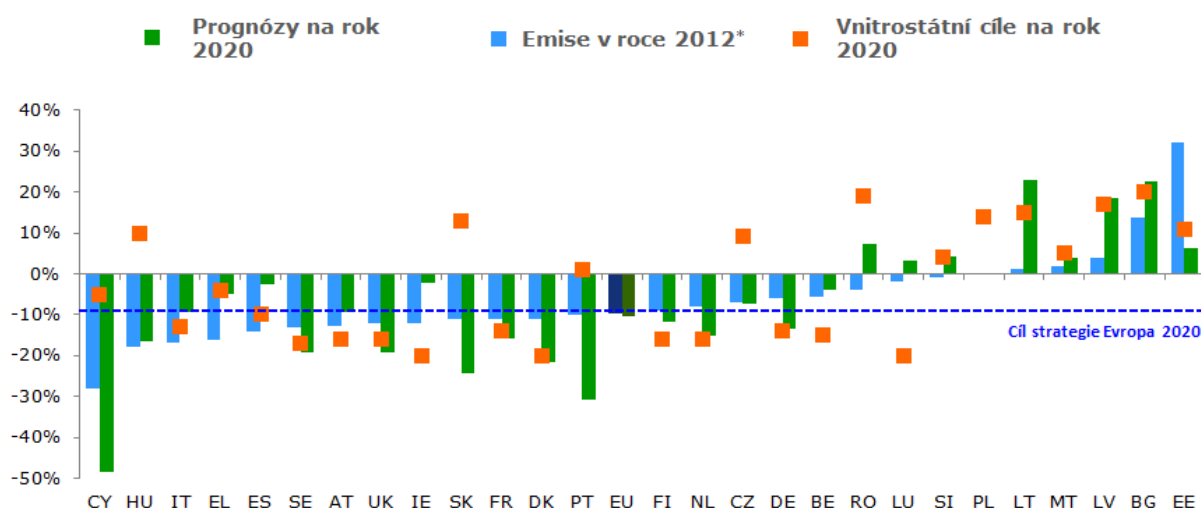
Zdroj: Evropská komise

Legenda: Bude-li soubor opatření v oblasti klimatu a energetiky na rok 2020 realizován v plném rozsahu, mohla by EU snížit do roku 2020 oproti roku 1990 své emise skleníkových plynů o 24 %.

2. Současný stav a pokrok na úrovni členských států

Svých cílů v rámci strategie Evropa 2020, pokud jde o redukci emisí skleníkových plynů, dosáhla již zhruba polovina členských států. Platí to pro odvětví nezahrnutá do systému EU pro obchodování s emisemi („ETS“)². Vnitrostátní cíle v této oblasti poměřují emise skleníkových plynů v odvětvích, která nejsou zařazena do systému EU ETS, s úrovní z roku 2005. Tyto cíle se pohybují v rozmezí od 20% snížení emisí do jejich 20% nárůstu. Podle údajů z roku 2012 své vnitrostátní emisní cíle neplnilo 15 členských států (Kypr, Maďarsko, Itálie, Řecko, Španělsko, Portugalsko, Česká republika, Rumunsko, Slovensko, Litva, Slovinsko, Malta, Lotyšsko, Bulharsko a Polsko). Většina ostatních členských států své emise rovněž snížila, a docílila tak určitého pokroku, aniž by zatím svůj cíl splnila. Nejvíce jsou svému cíli vzdáleny Lucembursko, Dánsko, Německo, Belgie, Finsko a Nizozemsko. Podle posledních prognóz z členských států by stávající strategie nepostačovaly ke splnění vnitrostátních cílů do roku 2020 ve 13 státech (Německu, Nizozemsku, Lotyšsku, Bulharsku, Itálii, Finsku, Rakousku, Španělsku, Litvě, Belgii, Irsku, Slovinsku a Lucembursku).

Změna v emisích skleníkových plynů v odvětvích mimo ETS v členských státech EU

Zdroj: Evropská agentura pro životní prostředí

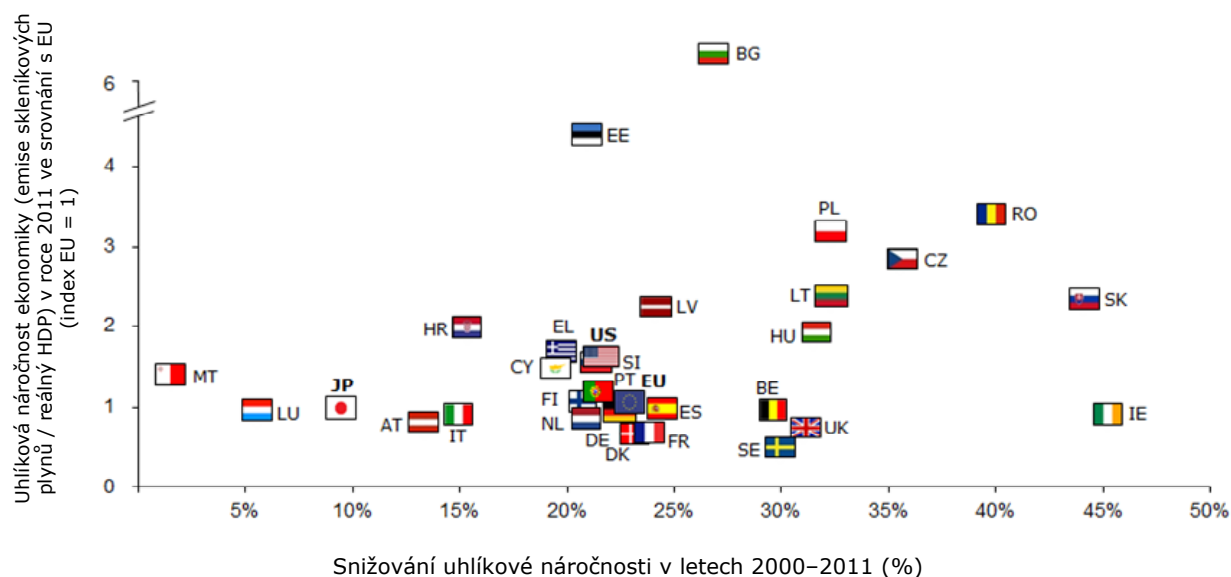
Legenda: V roce 2012 byly emise skleníkových plynů v odvětvích EU nezařazených do systému ETS o 10 % nižší než v roce 2005.

* Odvětví mimo ETS – srovnání se stavem v roce 2005 na základě orientačních údajů.

² EU ETS stanoví limit pro celkové emise z průmyslových odvětví produkujících vysoké množství emisí. Společnosti mohou v rámci tohoto limitu nakupovat a prodávat emisní povolenky.

V období 2000–2011 se uhlíková náročnost ve všech členských státech snížila, byť velmi rozdílnou měrou. Země s ekonomikou velmi náročnou na uhlík obecně dosáhly znatelného snížení. Naopak země, jejichž ekonomika je v tomto ohledu méně náročná, vykazují méně výrazný posun.

Situace v roce 2011 a pokrok v oblasti uhlíkové náročnosti od roku 2000, v členění podle zemí

Zdroj: Evropská komise

Legenda: V roce 2011 se většina členských států z hlediska náročnosti ekonomiky na uhlík a z hlediska pokroku v tomto ohledu blížila průměru EU.

CÍL STRATEGIE EVROPA 2020 V OBLASTI KLIMATU A ENERGETIKY (2)

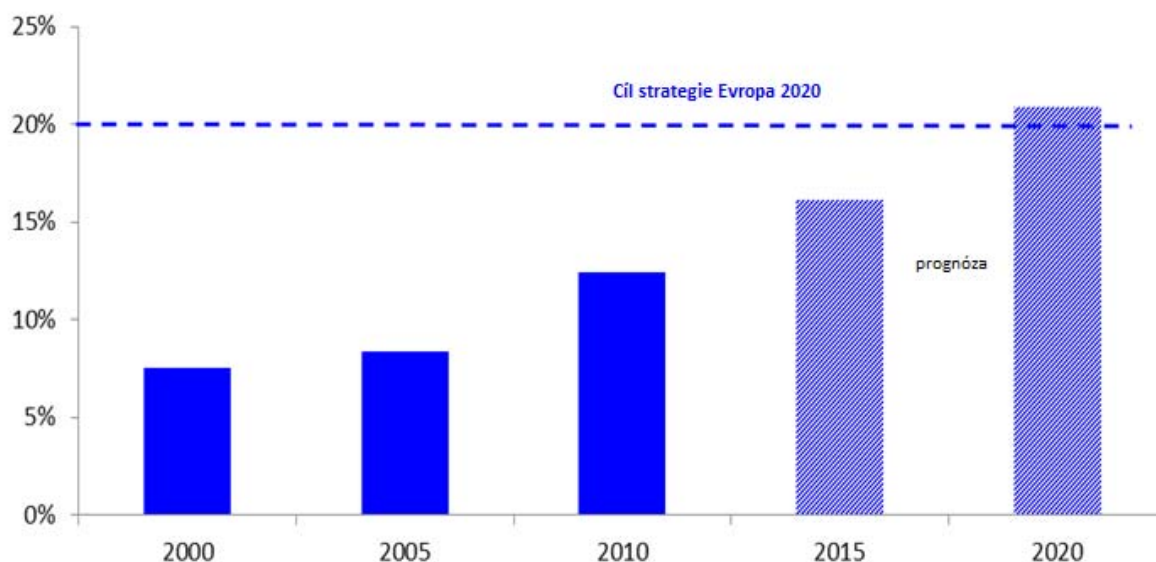
ZVÝŠIT NA 20 % PODÍL, KTERÝ NA KONEČNÉ SPOTŘEBĚ ENERGIE ZAUJÍMÁ ENERGIE Z OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ

1. Současný stav na úrovni EU

Využívání energie z obnovitelných zdrojů zaznamenává na úrovni EU od roku 2000 trvalý nárůst. Pokud tento trend vydrží, bude EU na dobré cestě dosáhnout cíle strategie Evropa 2020 a navýšit podíl této energie na konečné spotřebě na 20 %. Podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie vzrostl v letech 2000–2005 ze 7,5 %³ na 8,5 % a v roce 2012 dále na 14,4 %⁴. Od cílové hodnoty strategie Evropa 2020 jej tak dělí jen 5,6 procentního bodu. Uvedeného vývoje bylo dosaženo díky zavádění režimů podpory a pobídek využívání těchto obnovitelných zdrojů. EU je nyní na špičce v oblasti investic do obnovitelných zdrojů energie, zejména rychlého rozvoje větrné a solární energie.

Na základě posledních trendů se zdá, že je splnění cílů strategie Evropa 2020 v oblasti obnovitelných zdrojů energie na dosah. Vyjdeme-li z povzbudivého vývoje v posledních letech, pak by se podíl této energie na hrubé konečné spotřebě mohl v roce 2020 přiblížit hodnotě 21 %. Uvedené platí za předpokladu, že bude úsilí z posledních let zachováno.

Podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v EU, 2000–2020

Zdroje: Evropská komise, studie vypracovaná pro Evropskou komisi

Legenda: Soudě dle stávajícího vývoje a s ohledem na stávající strategie by podíl obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie v EU mohl do roku 2020 dosáhnout 20,9 %.

³ Studie vypracovaná pro Evropskou komisi.

⁴ EurObserv'ER.

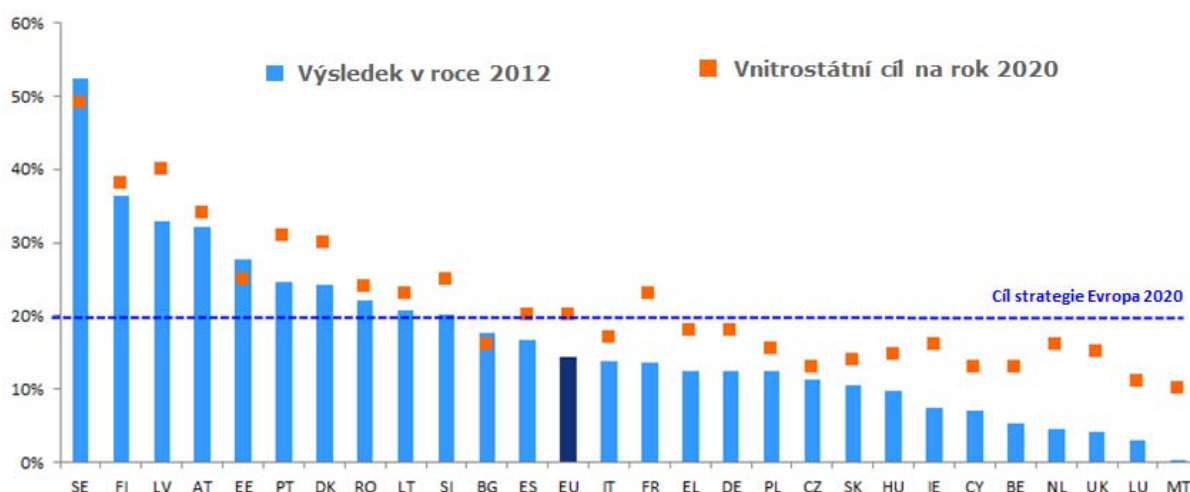
2. Současný stav a pokrok na úrovni členských států

Celkově byl zaznamenán pokrok, avšak ve většině členských států si situace žádá další úsilí. Vnitrostátní cíle se pohybují v rozmezí od 10 % v případě Malty do 49 % v případě Švédska. Obecně lze říci, že obnovitelných zdrojů energie využívají v porovnání s rokem 2005 větší měrou všechny členské státy. Svých vnitrostátních cílů však dosud dosáhly pouze tři z nich: Švédsko, Estonsko a Bulharsko. K jejich splnění mají velmi blízko Finsko, Rakousko a Česká republika. Naopak Francie a Spojené království dělí od tohoto stavu zhruba 10 procentních bodů.

Sledujeme-li vývoj v průběhu času, vedou si nejlépe Švédsko, Rakousko a Estonsko, jimž se daří skloubit nejvýraznější pokrok od roku 2005 s vysokou mírou využívání obnovitelných zdrojů. Naopak Malta, Lucembursko, Belgie, Spojené království, Nizozemsko a Francie vykazují jak malé výsledky, tak jen mírný pokrok od roku 2005. Rozdíly mezi jednotlivými zeměmi v EU vzrostly v letech 2005–2012 ze 40,4 na 52,1 procentního bodu. Příslušné hodnoty se pohybují v rozmezí od 0,3 % v případě Malty do 52,4 % v případě Švédska.

Podíl zdrojů obnovitelné energie v členských státech EU

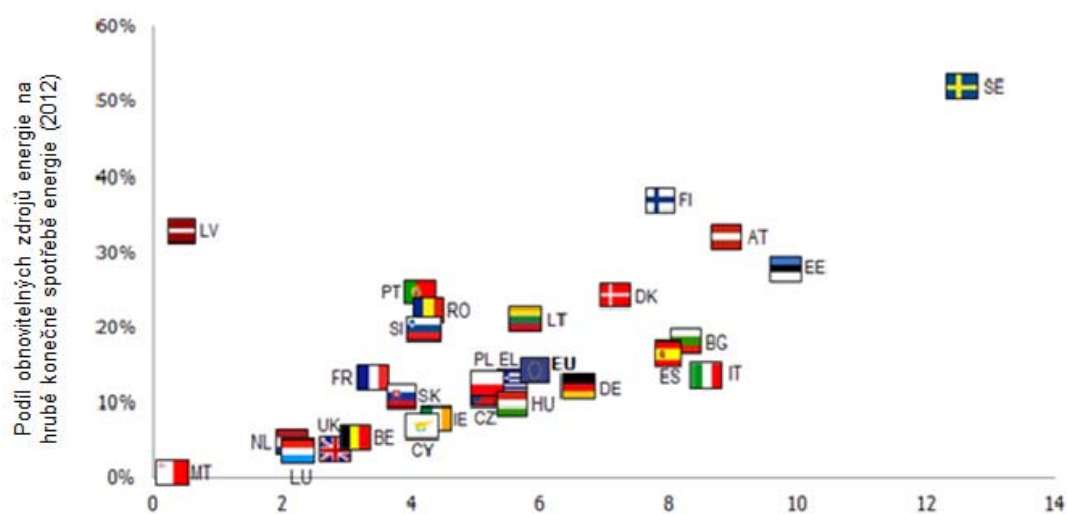
(% hrubé konečné spotřeby energie)

Zdroje: Evropská komise, EurObserv'ER

Legenda: V roce 2012 zaujímaly obnovitelné zdroje ve spotřebě energie v EU podíl 14,4 %, zatímco cíl pro rok 2020 činí 20 %.

Situace v roce 2012 a pokrok od roku 2005, v členění podle zemí

Pokrok za období 2005–2012 (změna v %)

Zdroje: Evropská komise, EurObserv'ER

Legenda: Podíl obnovitelných zdrojů na spotřebě energie v EU vzrostl v období 2005–2012 o 5,9 % (vodorovná osa) a v roce 2012 (svislá osa) dosáhl 14,4 %.

CÍL STRATEGIE EVROPA 2020 V OBLASTI KLIMATU A ENERGETIKY (3)

ZVÝŠIT O 20 % ENERGETICKOU ÚČINNOST

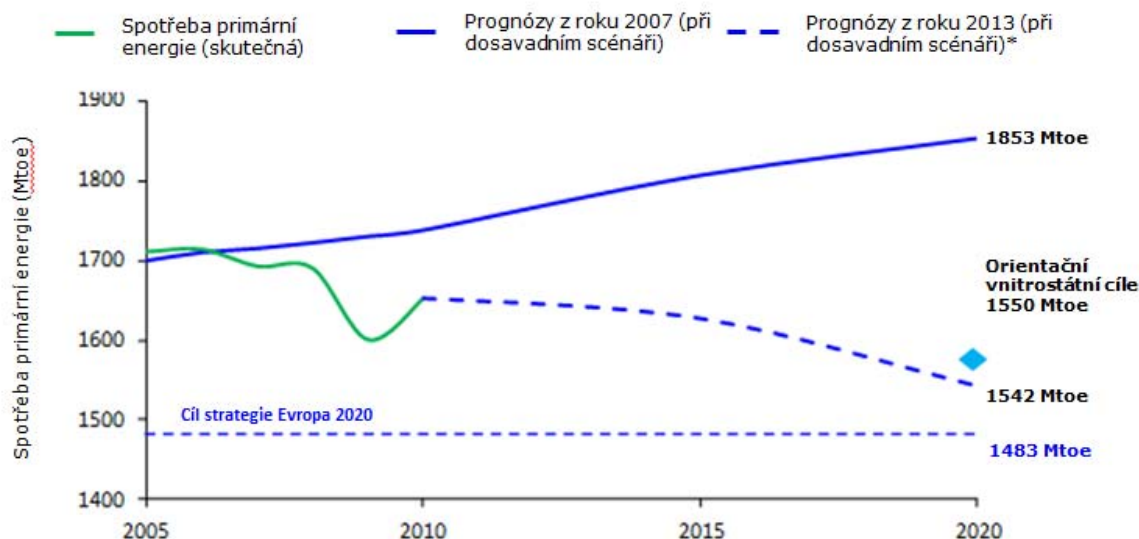
1. Současný stav na úrovni EU

V poslední době bylo na poli energetické účinnosti dosaženo jistého pokroku. Má-li však být splněn cíl strategie Evropa 2020, tedy má-li být energetická účinnost zvýšena o 20 %, což odpovídá 1 483 Mtoe (milionů tun ropného ekvivalentu) spotřeby primární energie⁵, pak musí být vynakládáno úsilí nadále zintenzivněno.

V roce 2000 činila spotřeba primární energie 1 617,8 Mtoe. Od té doby trvale rostla až do roku 2006, kdy dosáhla dosud nejvyšší hodnoty 1 711,6 Mtoe. Od roku 2007 se vlivem počínající krize tento ukazatel téměř nepřetržitě snižoval a v roce 2012 dosáhl 1 583,5 Mtoe. Stejně jako v případě emisí skleníkových plynů byl v roce 2010 zaznamenán ve spotřebě primární energie mírný nárůst vyvolaný dočasným hospodářským oživením. Pokles její spotřeby je z velké části dán útlumem hospodářské činnosti v důsledku krize. Dochází však i k určitým strukturálním změnám. Má-li být dosaženo cíle pro rok 2020, musela by být spotřeba primární energie do roku 2020 zredukována o dalších 6,3 %.

Soudě dle nejnovějších trendů je nutno vyvinout další úsilí, aby byl cíl v oblasti energetické účinnosti splněn. Nedávný pokles spotřeby primární energie musí pokračovat a být zafixován pomocí dlouhodobých změn ve vzorcích energetické spotřeby. Obecně platí, že se do spotřeby primární energie promítla krize. Lze tedy pochybovat, že poslední povzbudivý vývoj bude mít trvání, a pochybovat lze i o významu cyklických a strukturálních faktorů. Prostor pro další opatření nabízí všechna odvětví, zejména doprava, kde bylo zatím dosaženo jen malého pokroku.

Spotřeba primární energie v EU, 2005–2020

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Spotřeba primární energie v EU by mohla do roku 2020 dosáhnout 1 542 Mtoe.

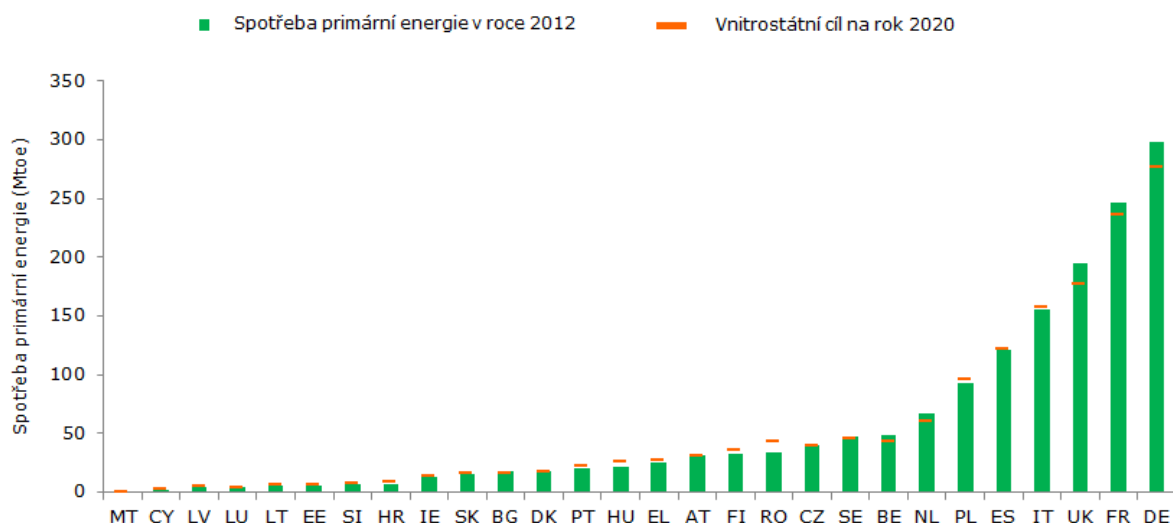
* Prognózy z roku 2013 (předpokládající pokračování dosavadního kurzu) se odvíjejí od stávajících strategií.

⁵ Na rozdíl od konečné spotřeby energie se pojmem „spotřeba primární energie“ označuje energie, která neprošla procesem přeměny nebo transformace.

2. Současný stav a pokrok na úrovni členských států

Výsledky na poli energetické účinnosti nabízejí smíšený obrázek. Směrnice o energetické účinnosti⁶ vymezuje cíl v oblasti energetické účinnosti na evropské úrovni a ukládá členským státům, aby si na rok 2020 stanovily orientační vnitrostátní cíle. V zájmu srovnatelnosti je tyto cíle nutno vyjádřit objemem spotřeby primární energie a konečné spotřeby energie. Celkově lze konstatovat, že v roce 2012 spotřebovávaly méně primární energie, než kolik jim ukládají příslušné orientační cíle, tyto členské státy: Kypr, Estonsko, Řecko, Finsko, Chorvatsko, Maďarsko, Irsko, Litva, Lotyšsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Lucembursko, Polsko, Španělsko, Itálie a Slovinsko.

Spotřeba primární energie v členských státech EU

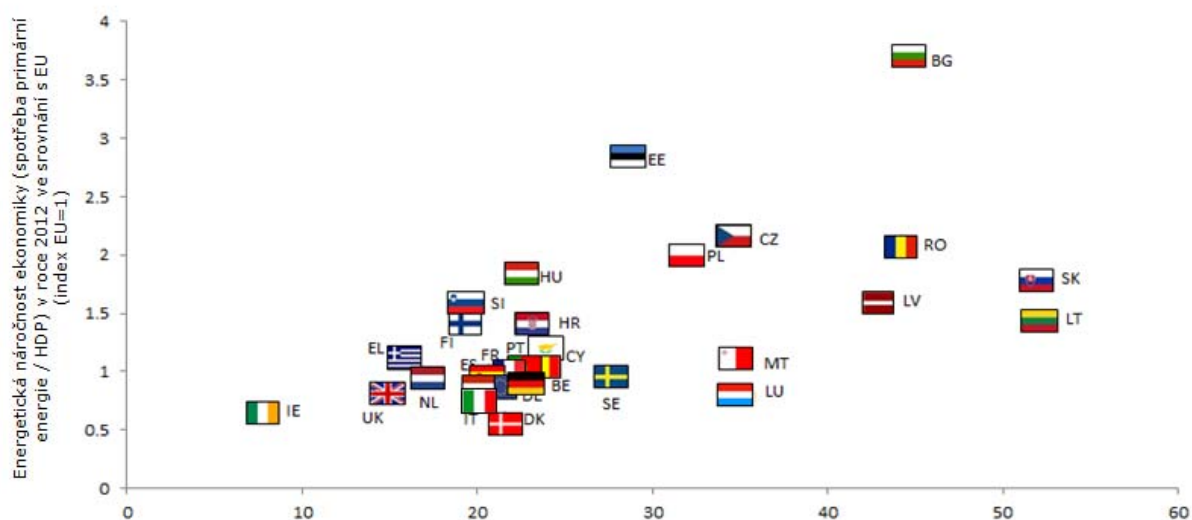
Zdroj: Evropská komise

Legenda: V roce 2012 dosáhlo svých vnitrostátních orientačních cílů v oblasti energetické účinnosti 17 členských států.

⁶ Úř. věst. L 315, 14.11.2012.

Ukazatel energetické náročnosti⁷, tedy objem spotřeby primární energie na jednotku HDP, se v letech 2005–2011 zlepšil ve všech členských státech. Celkově platí, že se zemím s nejvyšší energetickou náročností podařilo tento ukazatel znatelně snížit. Naopak v případě členských států s menší energetickou náročností je pokles pozvolnější.

Situace v roce 2012 a pokrok od roku 2005, v členění podle zemí

Snižování energetické náročnosti v letech 2005–2012 (%)

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Pokud jde o energetickou náročnost a dosažený pokrok, blížila se v roce 2012 většina členských států průměru EU.

⁷ Ukazatel energetické náročnosti závisí na odvětvové struktuře dané ekonomiky, a tedy není přesným ukazatelem energetické účinnosti v členských státech.

CÍL STRATEGIE EVROPA 2020 V OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ (1)

SNÍŽIT PODÍL OSOB, KTERÉ PŘEDČASNĚ OPOUŠTĚJÍ VZDĚLÁVACÍ SYSTÉM, NA MÉNĚ NEŽ 10 %

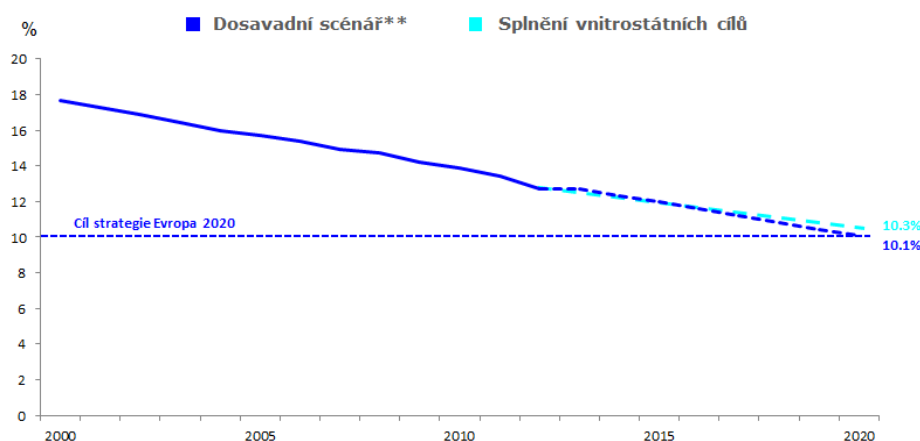
1. Současný stav na úrovni EU

Proti předčasnému ukončování vzdělávání a odborné přípravy byla přijata aktivní opatření. Podíl osob, jež předčasně opouštějí vzdělávací systém, tak od roku 2000 trvale klesá, avšak zůstává nad cílovou úrovní 10 %, kterou stanoví strategie Evropa 2020. Do roku 2020 chce EU snížit na méně než 10 % podíl osob ve věku 18–24 let, jež předčasně ukončují vzdělávání a odbornou přípravu (tedy osob s maximálně nižším sekundárním vzděláním, které se neúčastní dalšího vzdělávání či odborné přípravy). Tento ukazatel vykazuje v EU od roku 2000, kdy přesahoval 17 %⁸, trvale klesající vývoj. V roce 2005 dosáhl 15,7 % a v roce 2012 pak 12,7 %. Tato hodnota však zůstává o 2,7 procentního bodu vyšší, než kolik činí cíl strategie Evropa 2020. Tento pozitivní výsledek lze zčásti připsat dopadu krize, kdy zhoršující se podmínky zaměstnávání a pracovní vyhlídky, zejména pro mladé lidi, zapůsobily jako motivace pro zapojení do vzdělávání a odborné přípravy po delší dobu.

Cíl strategie Evropa 2020, který chce omezit předčasné opouštění vzdělávacího systému, lze do roku 2020 splnit. Ačkoli je však jeho splnění podle všeho dosažitelné, nebude samozřejmostí. Pochyby na schopnost EU snížit do roku 2020 na méně než 10 % podíl osob, které předčasně opouštějí vzdělávací systém, totiž vrhá nedávný pokles takovýchto případů v důsledku krize a prognóza demografického vývoje. Má-li být cíle dosaženo, je zapotřebí, aby EU a její členské státy vyvíjely vytrvalé, ne-li intenzivnější úsilí.

Osoby předčasně ukončující vzdělávání a odbornou přípravu v EU v letech 2000*, 2012 a 2020

(ve věku 18–24 let, jež dosáhly nanejvýš nižšího sekundárního vzdělání a neúčastní se dalšího vzdělávání ani odborné přípravy)

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Vyjdeme-li ze stávajících závazků, pak by míra předčasného opouštění vzdělávacího systému v EU mohla do roku 2020 dosáhnout 10,1 %.

* Roky 2000 a 2001: údaje za EU-27.

** Scénář, jenž uvažuje pokračování stávajícího kurzu, vychází z extrapolace vývoje v letech 2000–2012.

⁸ Údaje za EU-27.

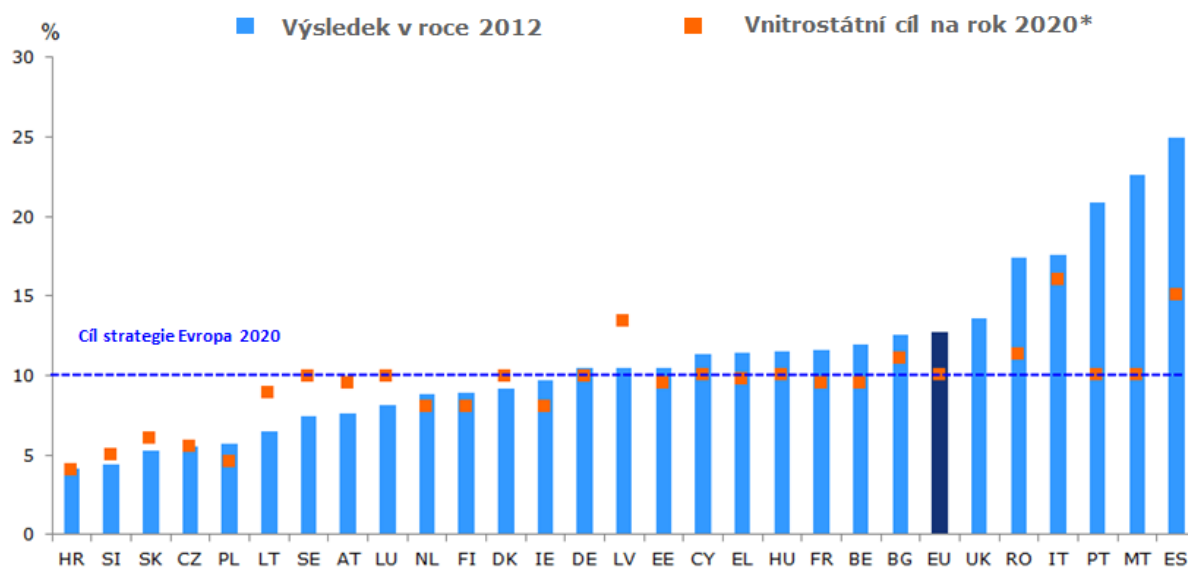
2. Současný stav a pokrok na úrovni členských států

Ve vytčené míře předčasného ukončování vzdělávání a odborné přípravy se ambice jednotlivých členských států různí. Jejich cíle se pohybují v rozmezí od 4 % (Chorvatsko) do 16 % (Itálie). Členské státy tedy projevují různě vysoké ambice, což cestu k cíli víceméně ztěžuje. V roce 2012 své vnitrostátní cíle již splnilo 9 členských států, jmenovitě Dánsko, Slovinsko, Česká republika, Švédsko, Lucembursko, Rakousko, Lotyšsko, Litva a Slovensko. Některé z uvedených zemí si však stanovily cíle méně náročné než ostatní členské státy. Splnění svých cílů se blíží i Chorvatsko, Německo, Nizozemsko a Finsko, naopak Španělsko, Portugalsko, Malta a Rumunsko jsou jim stále vzdáleny. Tuto skutečnost lze zčásti vysvětlit tím, že si tyto země předsevzaly cíle spíše ambiciózní.

Sledujeme-li vývoj v čase, lze členské státy rozdělit do čtyř skupin. Některé státy, např. Španělsko, Rumunsko a Itálie, vykazují vysokou míru případů předčasného ukončování vzdělávání a odborné přípravy a poměrně pomalý pokrok. Portugalsko a Malta mají tento ukazatel rovněž vysoký, avšak dosáhly od roku 2000 významného posunu. Na druhém konci spektra se některým zemím s dobrými výsledky daří dosáhnout od roku 2000 jen mírného pokroku. V případě Lucemburska a Chorvatska uvedený ukazatel v letech 2000–2012 dokonce vzrostl. Nejlepších výsledků dosahují Dánsko a Litva, jimž se daří skloubit nízkou mírou ukončování vzdělávacího procesu a výrazný pokrok od roku 2000. Podle posledních prognóz svůj cíl do roku 2020 pravděpodobně splní většina členských států s výjimkou Španělska, Portugalska a Rumunska.

Osoby předčasně ukončující vzdělávání a odbornou přípravu, v členění podle členských států

(ve věku 18–24 let, jež dosáhly nanejvýš nižšího sekundárního vzdělání a neúčastní se dalšího vzdělávání ani odborné přípravy)

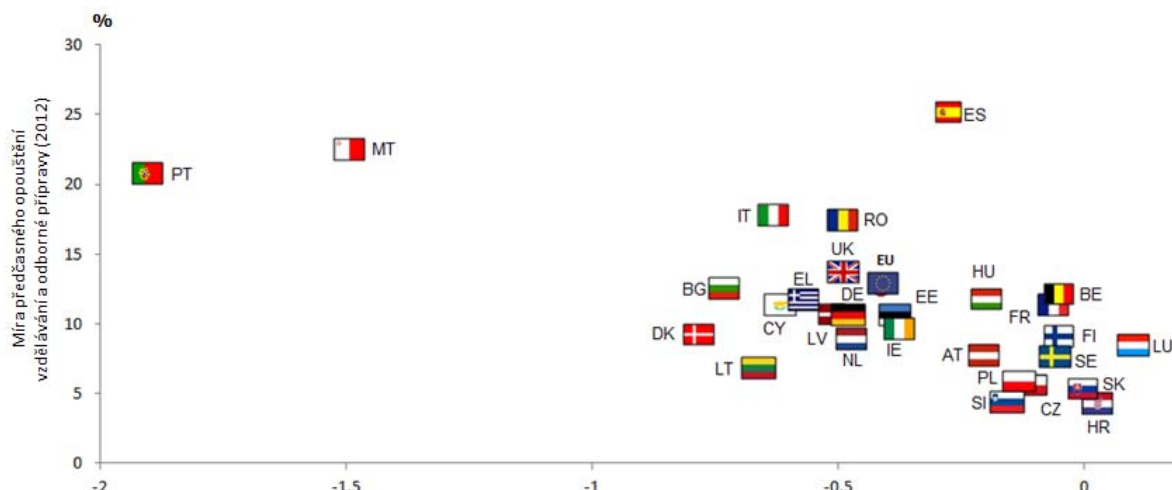

Zdroj: Evropská komise

Legenda: V roce 2012 činil v EU průměrný podíl osob předčasně ukončujících vzdělávání a odbornou přípravu 12,7 %, zatímco cíl pro rok 2020 je stanoven na 10 %.

* EU-28, DK, DE, LU a SE: < 10 %, LT: < 9 %, SK: < 6 %. UK si cíl nestanovilo.

Situace v roce 2012 a pokrok od roku 2000*, v členění podle zemí

Roční změna míry předčasného ukončování vzdělávání a odborné přípravy v % (2000–2012)

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Míru předčasného ukončování vzdělávání a odborné přípravy v EU se dařilo v období 2002–2012 snižovat o zhruba 0,4 % ročně (vodorovná osa), v roce 2012 (svislá osa) dosáhl tento ukazatel 12,7 %.

* EU: 2002–2012.

Pro předčasné opouštění vzdělávacího systému v EU je charakteristické, že se rozdíly mezi členskými státy postupně stírají. Rozdíl mezi nejnížší a nejvyšší hodnotou v členských státech poklesl v letech 2000–2012 o více než polovinu. V roce 2000 vykazovalo nejnížší hodnotu 7,3 % Švédsko a nejvyšší hodnotu 54,2 % Malta, a celkový rozdíl tak činil 46,9 procentního bodu. V roce 2012 klesl tento rozdíl na 20,7 procentního bodu, kdy nejnížší hodnotu 4,2 % vykazovalo Chorvatsko a nejvyšší hodnotu 24,9 % Španělsko. Celkově lze konstatovat, že jihoevropské země vykazují tendenci k velmi vysokému podílu osob předčasně ukončujících vzdělávání a odbornou přípravu. Podobnou situaci lze pozorovat i v regionech: regiony severo- a středoevropských zemí vykazují na rozdíl od regionů na jihu Evropy převážně nízké hodnoty tohoto ukazatele.

CÍL STRATEGIE EVROPA 2020 V OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ (2)

NAVÝŠIT PODÍL OBYVATELSTVA VE VĚKU 30–34 LET S DOKONČENÝM TERCIÁRNÍM VZDĚLÁNÍM NA ALESPŮŇ 40 %

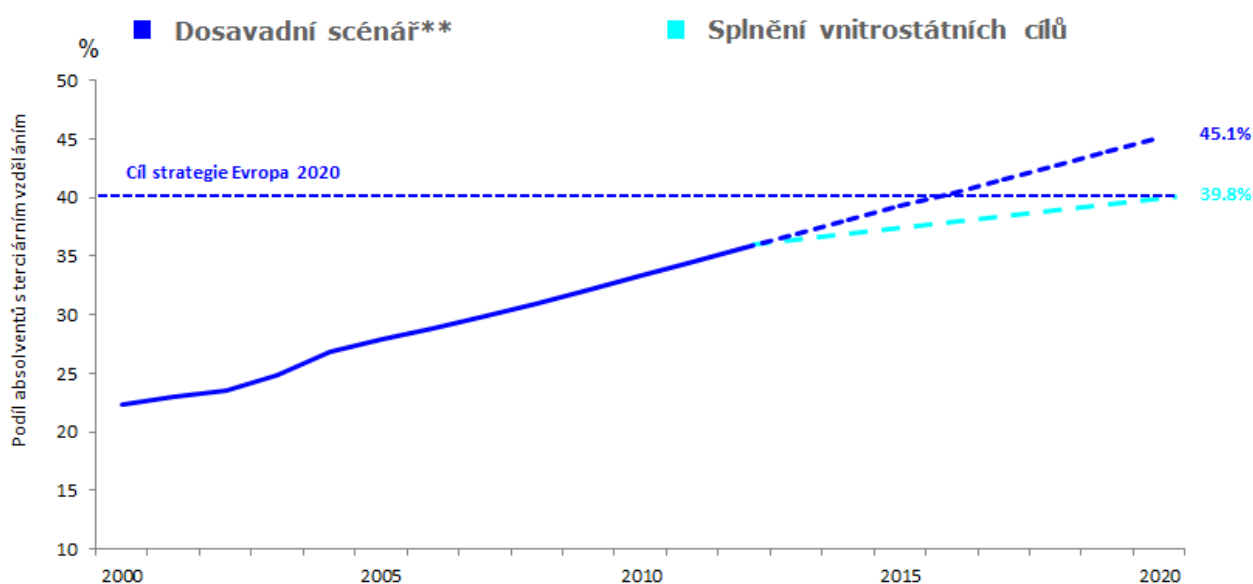
1. Současný stav na úrovni EU

Při plnění cíle strategie Evropa 2020, podle něž má terciární (či rovnocenné) vzdělání získat 40 % obyvatelstva v uvedené věkové skupině, bylo dosaženo dobrého pokroku, avšak úsilí by nemělo polevovat. Smyslem druhého ze vzdělanostních ukazatelů je zvýšit podíl mladých lidí ve věku 30–34 let, kteří mají ukončené terciární (nebo rovnocenné) vzdělání, na 40 %. Podíl absolventů s terciárním vzděláním v roce 2000 dosáhl 22,4 %⁹, v roce 2005 činil 27,9 % a v roce 2012 pak 35,7 %. Za těchto 12 let tedy vzrostl o 13,3 procentního bodu a počet absolventů s terciárním vzděláním se rychle zvýšil. EU tak při plnění svého cíle významně pokročila a od dosažení 40% mety v roce 2020 ji dělí jen 4,3 procentního bodu.

Cíl strategie Evropa 2020 na poli terciárního vzdělávání lze do roku 2020 splnit. Soudě dle posledního vývoje, kdy již bylo dosaženo značného pokroku, a za předpokladu, že dosavadní trend bude pokračovat, jsou dány dobré vyhlídky na to, že bude cíle v oblasti terciárního (či rovnocenného) vzdělávání dosaženo.

Podíl absolventů s terciárním vzděláním v EU, 2000–2020*

(% obyvatelstva ve věku 30–34 let s ukončeným terciárním vzděláním – úrovně 5 a 6 ISCED)

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Vydeme-li ze stávajících závazků, pak by podíl absolventů s terciárním vzděláním v EU mohl do roku 2020 dosáhnout 45,1 %.

*2000–2001: údaje za EU-27.

** Scénář, jenž uvažuje pokračování stávajícího kurzu, vychází z extrapolace vývoje v letech 2000–2012.

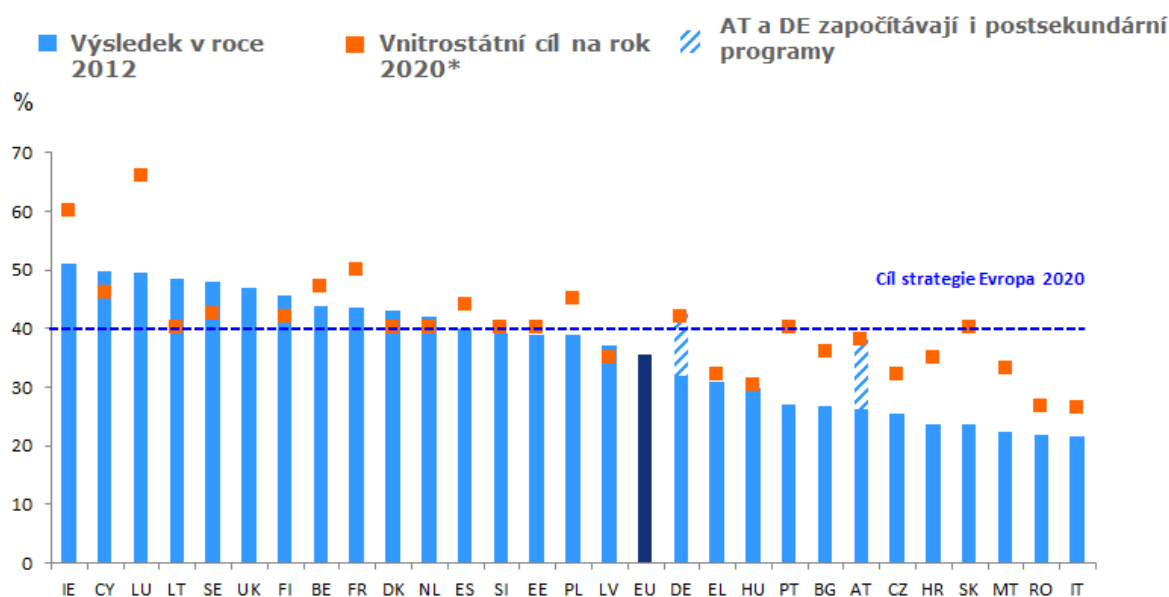
⁹ Údaje za EU-27.

2. Současný stav a pokrok na úrovni členských států

Ve zvyšování podílu absolventů s terciárním vzděláním bylo dosaženo velkého posunu, přestože některé členské státy si kladou vyšší ambice než jiné. Tuto rozdílnost ambicí odrážejí cíle členských států, jež se pohybují v rozmezí od 26–27 % v případě Itálie do 60 % v případě Irska. V roce 2012 svého cíle již dosáhlo těchto 9 členských států: Lotyšsko, Nizozemsko, Dánsko, Finsko, Švédsko, Litva, Kypr, Německo a Rakousko¹⁰. V těsném závěsu za nimi se drží Maďarsko, Slovinsko a Estonsko, které jsou dosažení svého cíle velmi blízko. Naopak nejdále mají ke splnění Malta, Slovensko, Lucembursko, Portugalsko a Chorvatsko. Rovněž Irsko dělí od jeho cíle 9 procentních bodů. Některé z těchto zemí, např. Slovensko, Portugalsko, Irsko a Lucembursko, si vytyčily náročné cíle (40 %, 60 %, resp. 66 %). Naopak např. Itálie byla s 26 % méně ambiciózní. Hodnotíme-li posun za poslední dekádu, lze státy rozčlenit do čtyř skupin. Některé státy, jmenovitě Bulharsko, Řecko, Chorvatsko, Rakousko, Itálie, Česká republika a Rumunsko, se vyznačují jak nízkým podílem osob s ukončeným terciárním vzděláním, tak malým pokrokem od roku 2000. Jiné země dosáhly i přes nízkou výkonnost od roku 2000 významného pokroku. Patří k nim zejména Portugalsko a Maďarsko. Ve skupině zemí, jež z hlediska podílu uvedených osob dosahují lepších výsledků, se pomalým pokrokem vyznačují Finsko, Belgie či Španělsko, a naopak velký pokrok se podařil Lucembursku, Litvě, Irsku a Švédsku. Podle prognóz na rok 2020 by většina členských států s výjimkou Malty, Portugalska a Slovenska měla podle očekávání svůj cíl splnit.

Podíl absolventů s terciárním vzděláním v členských státech EU

(obyvatelstvo ve věku 30–34 let s ukončeným terciárním vzděláním – úrovně 5 a 6 ISCED)

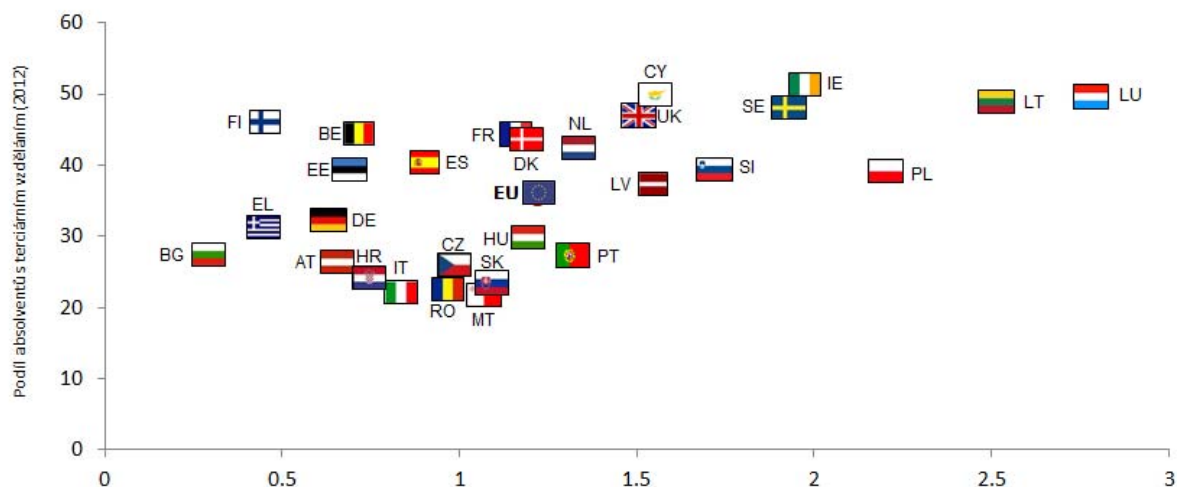
Zdroj: Evropská komise

Legenda: V roce 2012 dosahoval podíl absolventů s terciárním vzděláním v EU 35,7 %, zatímco cíl pro rok 2020 činí 40 %.

* EU-28, DK: minimálně 40 %, DE: 42 %, včetně ISCED 4, IT: 26–27 % (uvažováno je 26,5 %), LV: 34–36 % (uvažováno je 35 %), NL: přes 40 %, AT: 38 %, včetně ISCED 4/4a, SE: 40–45 % (uvažováno je 42,5 %), UK si cíl nestanovilo. FI: 42 % (užší definice), FR: obyvatelstvo ve věku 17–33 let.

¹⁰ Je třeba poznamenat, že Německo a Rakousko si stanovily odlišné cíle než ostatní členské státy, neboť do nich zahrnují i postsekundární vzdělání.

Situace v roce 2012 a pokrok od roku 2000, v členění podle zemí*

Roční změna v podílu absolventů s terciárním vzděláním v % (2000–2012)

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Podíl absolventů s terciárním vzděláním v EU od roku 2000 rostl o více než 1 procentní bod ročně (vodorovná osa) a v roce 2012 (svislá osa) dosáhl 35,7 %.

*2000: údaje za EU-27.

Srovnání výsledků mezi jednotlivými zeměmi v EU nabízí smíšený obrázek. Nejvyšší podíl absolventů s ukončeným terciárním vzděláním vykazují země severní Evropy. Tato skutečnost se odráží i v jejich regionálních výsledcích. Značný rozdíl na poli terciárního vzdělávání ve výši 35,2 procentního bodu, který v roce 2000 panoval mezi nejslabší Maltou a nejsilnější Litvou, v průběhu času klesal a v roce 2012 se stáhl na 29,4 procentního bodu. Nejnižší podíl terciárního vzdělání vykazuje Itálie (21,7 %), naopak nejúspěšnější je Irsko (51,1 %). Z porovnání mezi regiony vyplývá, že v rámci zemí je dán určitý rozptyl hodnot, zejména ve Španělsku a v Německu. Do výsledků na regionální úrovni se dále promítají odlišné ambice členských států. Některé země vykazují velký počet úspěšných regionů, přestože svého národního cíle nedosahují.

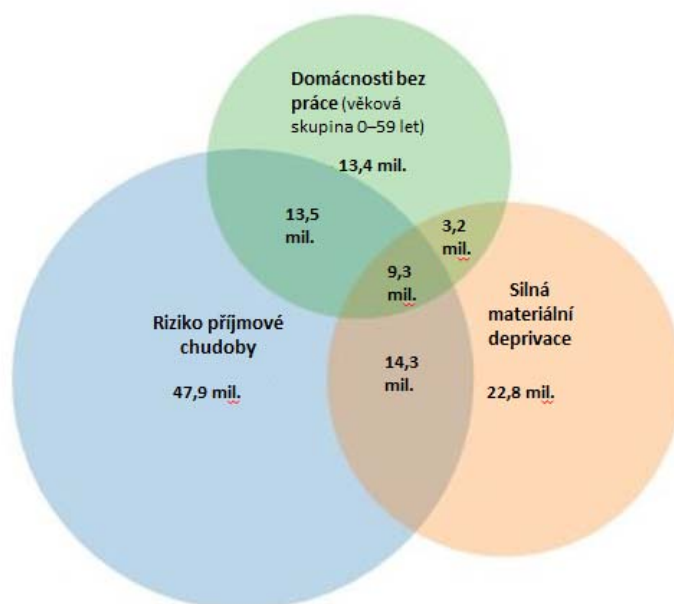
CÍL STRATEGIE EVROPA 2020 V OBLASTI BOJE PROTI CHUDOBĚ A SOCIÁLNÍMU VYLOUČENÍ

VYVÉST Z OHROŽENÍ CHUDOBOU ČI SOCIÁLNÍM VYLOUČENÍM ALESPŮŇ 20 MILIONŮ LIDÍ

1. Současný stav na úrovni EU

Krise zanechala značné sociální následky a zvýšila množství lidí vystavených chudobě či sociálnímu vyloučení. Zčásti tak zvrátila pokrok při dosahování cíle strategie Evropa 2020, podle něž má být z ohrožení chudobou či sociálním vyloučením vyvedeno 20 milionů lidí. EU si předsevzala cíl, který odpovídá situaci, kdy je chudobou či sociálním vyloučením v roce 2020 ohroženo 96,4 milionu osob¹¹. Pojem „osoby ohrožené chudobou či sociálním vyloučením“, s nímž ukazatel pracuje, zahrnuje osoby, které trpí alespoň jedním ze tří druhů chudoby: příjmovou chudobou (jedná se o osoby ohrožené chudobou po sociálních transferech¹²), materiální chudobou (osoby trpící silnou materiální deprivací¹³) a osoby žijící v domácnostech s velmi nízkou intenzitou práce¹⁴.

Osoby ohrožené chudobou či sociálním vyloučením v EU v roce 2012

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Podle tří různých způsobů měření chudoby bylo v EU v roce 2012 chudobou či sociálním vyloučením ohroženo celkem 124,2 milionu osob (z toho 9,3 milionu osob patřilo do všech tří skupin).

¹¹ Výchozím rokem je rok 2008.

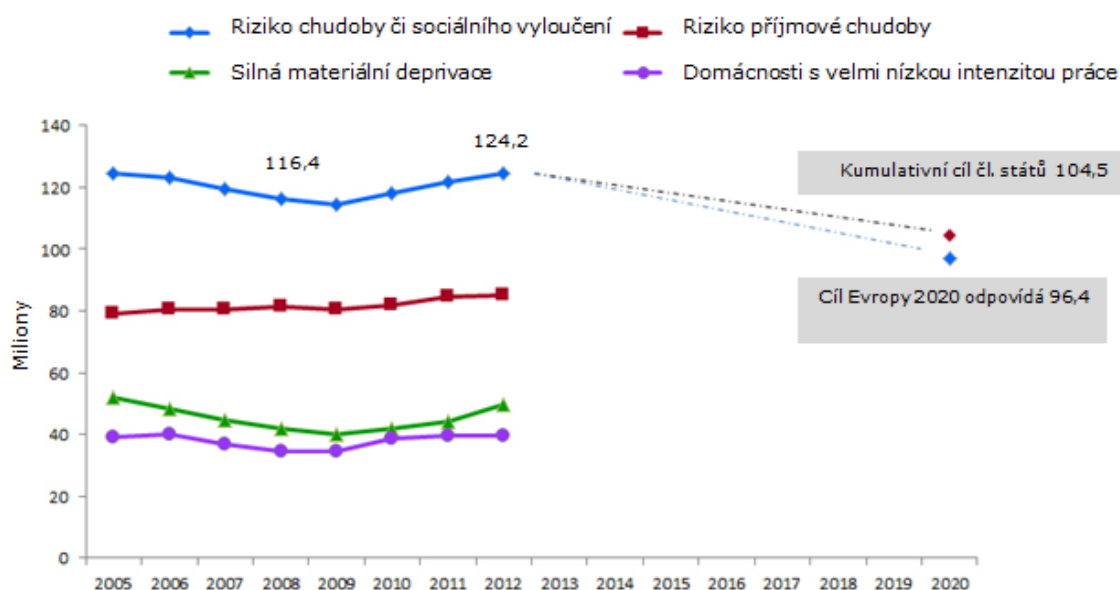
¹² „Osoby s ekvivalentním disponibilním příjmem pod prahem ohrožení chudobou, který je stanoven na úrovni 60 % vnitrostátního mediánového ekvivalentního disponibilního příjmu (po sociálních transferech)“. Zdroj: Evropská komise.

¹³ „Osoby trpící silnou materiální deprivací mají životní podmínky značně omezené nedostatkem zdrojů, tj. trpí deprivací u alespoň čtyř z následujících devíti položek: nemohou si dovolit i) platit nájemné nebo účty; ii) udržet doma přiměřené teplo; iii) platit neočekávané výdaje; iv) konzumovat každý druhý den maso, ryby nebo rovnocenné bílkoviny; v) týdně dovolenou mimo domov; vi) automobil; vii) pračku; viii) barevnou televizi nebo ix) telefon.“ Zdroj: Evropská komise.

¹⁴ „Osobami žijícími v domácnostech s velmi nízkou intenzitou práce jsou osoby ve věku 0–59 let, u nichž se nejedná o studenty a které žijí v domácnosti, kde dospělé osoby v uplynulém roce pracovaly méně než 20 % svého celkového pracovního potenciálu.“ Zdroj: Evropská komise.

Vzhledem k tvrdému dopadu krize je cíl strategie Evropa 2020 na poli boje proti chudobě podle všeho nedosažitelný. Až do roku 2009 počet osob vystavených chudobě či sociálnímu vyloučení trvale klesal. Nejnižší počet osob ohrožených těmito jevy – zhruba 114 milionů – byl zaznamenán v roce 2009¹⁵, když ještě v roce 2005 přesahoval 124 milionů¹⁶. Tento příznivý vývoj však zmařila krize, v jejímž důsledku se agregované údaje za EU-28 zvýšily. Počet osob ohrožených chudobou či sociálním vyloučením vzrostl v roce 2010 na více než 118 milionů, v roce 2011 již činil přes 121 milionů a v roce 2012 přesáhl 124 milionů. Nejvíce osob trpí příjmovou chudobou. Nejrychleji však roste počet osob trpících silnou materiální deprivací – od roku 2010 jich přibýlo 7,1 milionu. Soudě dle posledních trendů a prognóz není pravděpodobné, že se EU podaří svého cíle dosáhnout a snížit do roku 2020 počet osob ohrožených uvedenými jevy na 96,4 milionu. Jejich počet by se mohl pohybovat okolo 100 milionů.

Osoby ohrožené chudobou či sociálním vyloučením a jejich dílčími kategoriemi, 2005–2020*

Zdroj: Evropská komise

Legenda: V roce 2012 bylo chudobou či sociálním vyloučením v EU ohroženo 124 milionu lidí, tedy o 28 milionů více, než kolik stanoví cíl pro rok 2020.

**2005–2009: údaje za EU-27, 2010–2012: údaje za EU-28. Cíl pro rok 2020 ve výši 96,4 milionu byl stanoven jako údaj z roku 2008 za EU-27 (116,4 milionu), od nějž bylo odečteno 20 milionů osob, které se EU bude snažit z chudoby a sociálního vyloučení vyvést. Při výpočtu cíle nebylo zohledněno HR.*

¹⁵ Údaje za EU-27.

¹⁶ Údaje za EU-27.

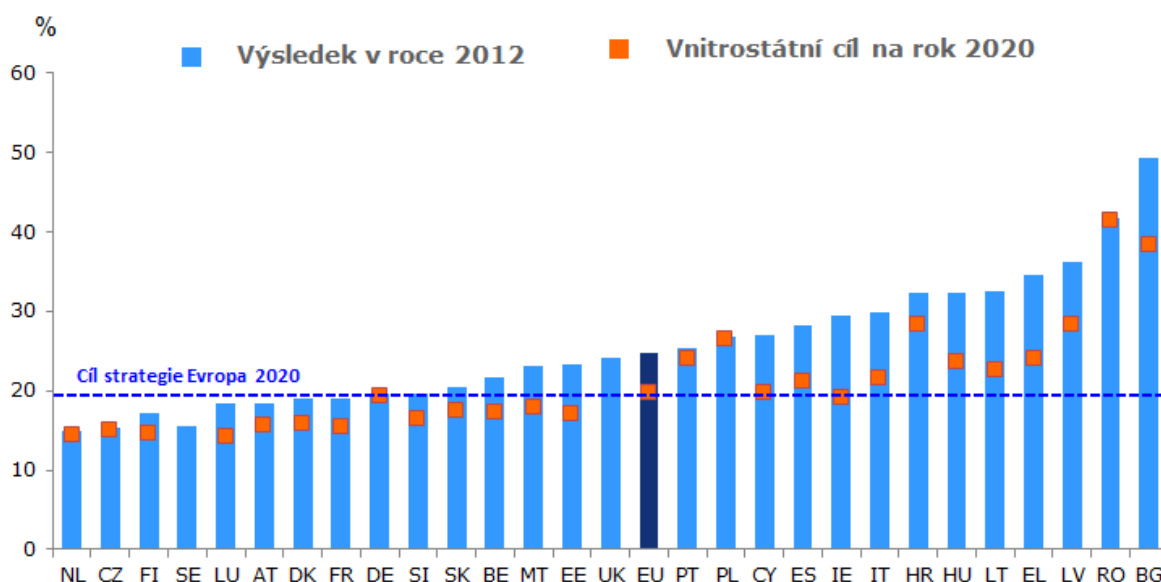
2. Současný stav a pokrok na úrovni členských států

Vlivem krize se v boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení daří dosáhnout zlepšení jen ve velmi omezené míře. Ve srovnání s cílem EU vyvést z této sociální situace 20 milionů lidí jsou cíle členských států v agregovaném vyjádření méně ambiciózní. V jejich součtu by počet osob ohrožených těmito jevy klesl zhruba o 12 milionů. V důsledku krize se míra ohrožení chudobou a sociálním vyloučením ve většině členských států zvýšila. V roce 2012 tedy svých cílů dosáhly pouze dva: Německo a Lotyšsko¹⁷. Blízko je však svému cíli i Polsko a dobře k němu mají nakročeno též Bulharsko, Litva, Česká republika a Finsko. Naopak nejvíce jsou od splnění vzdáleny Itálie, Maďarsko, Řecko a Španělsko.

Rozdíly mezi členskými státy se prohlubují. Krize nedopadla na všechny členské státy stejnou měrou ani se stejnou razancí a rozdíly mezi nimi prohloubila. V roce 2008 stály na opačných stranách spektra Nizozemsko, kde bylo uvedenými jevy ohroženo 14,9 % osob, a Bulharsko se 44,8 %. Rozdíl mezi těmito státy tak dosahoval téměř 30 procentních bodů. Tento rozdíl se v roce 2012 dále navýšil na 34,3 procentního bodu, když podíl těchto osob vzrostl v Nizozemsku na 15 % a v Bulharsku na 49,3 %.

Osoby ohrožené chudobou či sociálním vyloučením v členských státech EU*

(% obyvatelstva)

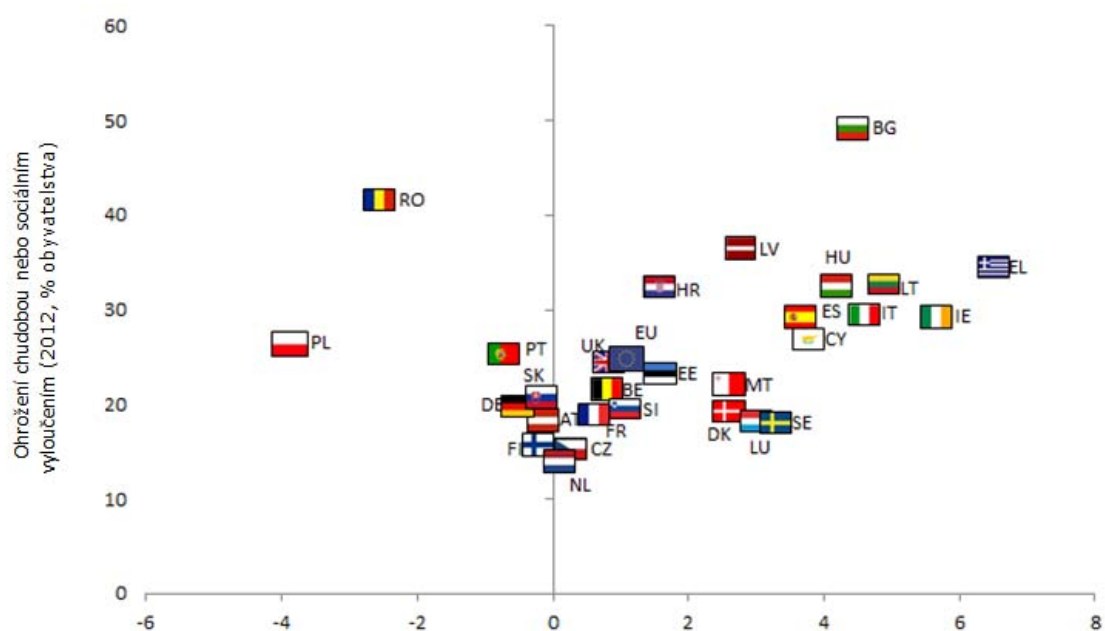
Zdroj: Evropská komise

Legenda: V roce 2012 bylo chudobou nebo sociálním vyloučením v EU ohroženo 24,8 % osob, tedy o 5 % více, než kolik stanoví cíl pro rok 2020.

* Cíl pro rok 2020 uvádí míru ohrožení chudobou či sociálním vyloučením, která by panovala v případě, že by byl tento cíl splněn. UK a SE nejsou započítány vzhledem ke specifitě svých cílů. IE: 2011.

¹⁷ Tyto země splnily své vnitrostátní cíle, které však nejsou vyjádřeny počtem osob ohrožených chudobou či sociálním vyloučením.

Situace v roce 2012 a pokrok od roku 2008, v členění podle zemí

Změna v % (2008–2012)

Zdroj: Evropská komise

Legenda: Podíl obyvatel ohrožených chudobou nebo sociálním vyloučením se v letech 2008–2012 zvýšil o více než 1 procentní bod (vodorovná osa) a v roce 2012 (svislá osa) dosáhl 24,8 %.

2008: údaje za EU-27.

Příloha III: Přehled plnění stěžejních iniciativ

STĚŽEJNÍ INICIATIVA „AGENDA PRO NOVÉ DOVEDNOSTI A PRACOVNÍ MÍSTA“

1. Cíl stěžejní iniciativy

„Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa“ je komplexní iniciativou ve službách zaměstnanosti, jejímž tématem jsou flexikurita, dovednosti, pracovní podmínky a tvorba pracovních míst. Jejím cílem je zvýšit zaměstnanost a kvalitu pracovních míst a pomoci lidem předvídat a zvládat změny tím, že je vybaví potřebným souborem dovedností a kompetencí. Iniciativa má dále zmodernizovat trh práce a sociální systémy a zajistit, aby z výhod hospodářského růstu profitovaly v EU všechny oblasti. Tato stěžejní iniciativa vytyčila čtyři hlavní priority: i) adaptovat politiku flexikurity na podmínky panující po krizi, a tím zlepšit fungování evropských trhů práce; ii) vybavit lidi dovednostmi, které jsou přizpůsobeny potřebám trhu práce; iii) zlepšit kvalitu práce a pracovní podmínky a iv) podpořit tvorbu pracovních míst a poptávku po pracovní síle. Tato agenda je koncipována jako soubor společných opatření Komise a evropských institucí, členských států, sociálních partnerů, jakož i institucí nabízejících vzdělávání a odbornou přípravu. Smyslem jejich společné práce je realizovat 13 klíčových opatření a doprovodně k nim další podpůrné akce.

2. Stav v roce 2014

2.1 Výsledky a dopad

Pokrok při plnění iniciativy je doposud nejednoznačný. Všechna opatření v oblasti flexikurity a dovedností jsou dokončena, byla však uzpůsobena nové hospodářské situaci. Již více se různí výsledky v oblasti kvality práce a pracovních podmínek, a pokud jde o pracovní dobu a bezpečnost a ochranu zdraví, bylo dosaženo jen nevýrazného posunu. Naopak vůbec nepokročila příprava návrhu hlavních zásad, jimiž by se měly řídit podmínky tvorby pracovních míst. Uvedené platí i přesto, že toto klíčové opatření je do jisté míry tématem evropského semestru.

2.2 Získané zkušenosti

Na makroekonomické úrovni se stěžejní iniciativa promítá jen nevýrazně. Jednotlivé zavedené iniciativy sice pomohou časem zlepšit fungování trhu práce a překonávat největší překážky, zejména v oblasti dovedností a mobility. Vzhledem ke krizi je však celkový makroekonomický efekt této stěžejní iniciativy nevýrazný.

Povědomí o stěžejní iniciativě je v několika ohledech šířeno jen nedostatečně. V roce 2012, kdy se prohloubila krize, se stalo nezbytností iniciativu doplnit o rozsáhlý program hospodářského oživení, které by doprovázela intenzivní tvorba pracovních míst. V dubnu 2012 byl přijat balíček týkající se zaměstnanosti¹⁸ a v prosinci téhož roku balíček opatření pro zaměstnanost mladých lidí¹⁹. Tyto dokumenty od uvedené stěžejní iniciativy do značné míry odklonily pozornost politiky a také komunikační kampaně se soustředily jinam. V rámci iniciativy se však zcela nepodařilo vytvořit souvislý rámec strategií na poli zaměstnanosti a využít synergie mezi jednotlivými opatřeními. Na evropský semestr je tato stěžejní iniciativa navázána jen volně, což platí zejména o iniciativách na úrovni EU, jež byly přijaty v jejím rámci, a dále o analýzách jednotlivých zemí a o doporučeních evropského semestru.

¹⁸ COM(2012) 173.

¹⁹ COM(2012) 727.

STĚŽEJNÍ INICIATIVA „MLÁDEŽ V POHYBU“

1. Cíl stěžejní iniciativy

Tématem iniciativy „Mládež v pohybu“ jsou vzdělávání a zaměstnanost a jejím smyslem je zvýšit výkonnost vzdělávacích systémů, řešit výzvy, jimž mladí lidé čelí na trhu práce, a pomoci jim při přechodu ze školy do zaměstnání. Iniciativa „Mládež v pohybu“ vymezila čtyři prioritní oblasti, které odrážejí význam i) podpory při osvojování nových dovedností učení (formálním, neformálním a informálním); ii) péče o vysokoškolské vzdělávání mladých lidí; iii) stimulace učení a pracovní mobility a iv) podpory zaměstnávání mladých lidí. Cílem iniciativy je využít finanční prostředky EU k tomu, by se zkvalitnily příležitosti ke vzdělávání a odborné přípravě a aby se zlepšila zaměstnatelnost a práce mladých lidí.

2. Stav v roce 2014

2.1 Výsledky a dopad

Iniciativa „Mládež v pohybu“ sleduje komplexní a ucelený přístup. Propojením témat vzdělávání a zaměstnání a úsilím o vytvoření hladké návaznosti mezi oběma oblastmi zvolila tato iniciativa komplexní logiku. Bylo tak možné skloubit soubor opatření EU, která jsou pro mladé lidi relevantní, a vyčlenit problémům mladých lidí prioritní místo mezi tématy k řešení na evropské i vnitrostátní úrovni.

Iniciativu „Mládež v pohybu“ se podařilo provést důkladně. Všechny činnosti navazující na stěžejní iniciativu byly realizovány. Výjimkou je pouze karta Mládež v pohybu, kterou nahradily jiné nástroje. Byla provedena opatření ve všech čtyřech pilířích iniciativy: i) v roce 2011 vydala Rada doporučení ke snižování míry předčasného ukončování školní docházky²⁰, jež podnítilo příslušná opatření na vnitrostátní úrovni, jakož i těsnější spolupráci na poli odborného vzdělávání a přípravy na evropské úrovni; ii) Komise vydala sdělení k modernizaci vysokého školství; iii) byla podpořena mobilita díky celé škále nástrojů, hlavně díky novému ucelenému přístupu programu Erasmus+, Evropskému znalostnímu pasu a programu „Tvoje první práce přes EURES“, jejichž smyslem je nabídnout mladým lidem příležitost na trhu práce ve všech 28 členských státech, a iv) v rámci boje proti nezaměstnanosti a nečinnosti mladých lidí přijala Rada doporučení²¹ o zavedení záruk pro mladé lidi²² a byly přijaty systémy těchto záruk, na něž lze čerpat podporu z evropských strukturálních a investičních fondů a z Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, a to v případě členských států, v jejichž regionech přesahuje nezaměstnanost mladých 25 %.

2.2 Získané zkušenosti

Sdělení „Mládež v pohybu“ bylo stiženo několika nedostatky. Povaha rámcové agendy a dlouhodobé zaměření na opatření iniciativy kontrastovaly s očekáváním některých zúčastněných stran, že se bude jednat o operační výdajový program. Toto sdělení k programům a iniciativám, které byly zahájeny v oblasti vzdělávání a zaměstnanosti mladých lidí, vyvolalo do jisté míry záměnu s vlastní stěžejní iniciativou.

²⁰ Úř. věst. C 191, 1.7.2011, s. 1.

²¹ Úř. věst. C 120, 26.4.2013, s. 1.

²² Záruka pro mladé lidi zajišťuje, aby všichni mladí lidé mladší 25 let ve lhůtě čtyř měsíců od okamžiku, kdy se stanou nezaměstnanými nebo ukončí formální vzdělávání, obdrželi kvalitní nabídku zaměstnání, dalšího vzdělávání, učňovského programu nebo praxe.

STĚŽEJNÍ INICIATIVA „UNIE INOVACÍ“

1. Cíl stěžejní iniciativy

„Unie inovací“ je komplexním souborem opatření, jejichž smyslem je vytvořit v EU prostředí otevřené inovací. Výzkum a inovace v EU má tato stěžejní iniciativa podpořit řadou opatření, z nichž by měli mít užitek orgány veřejné správy, podnikatelé, výzkumní pracovníci a inženýři i občané. Přednost dostávají úkoly společného zájmu s cílem zkvalitnit rámcové podmínky výzkumu a inovací, zjednodušit jeho přístup k financování, a tím položit základy jednotného trhu inovací. Uvedený cíl chce stěžejní iniciativa naplnit pomocí 34 závazků, financování z rámcového programu „Horizont 2020“ a dalších nástrojů.

2. Stav v roce 2014

2.1 Výsledky a dopad

Plnění iniciativy je na dobré cestě. Z opatření vytyčených v souvislosti s „Uníí inovací“ jich probíhá 100 % a nachází se v různé fázi realizace. Jedná se zejména o pět evropských inovačních partnerství, jejichž tématem jsou i) aktivní a zdravé stárnutí; ii) udržitelnost a produktivita zemědělství; iii) inteligentní města a obce; iv) voda a v) suroviny. Tato partnerství byla ustavena s cílem napomoci spolupráci mezi EU a zúčastněnými stranami na úrovni celostátní a regionální. K větší otevřenosti podnikatelského prostředí vůči inovacím směřují opatření, jež spočívají v intenzivnějším zadávání veřejných zakázek na inovace, v zavedení investičního pasu pro přeshraniční investice do rizikového kapitálu a v zavedení jednotné patentové ochrany. Byly podniknuty i kroky k tomu, aby mohl v roce 2014 vzniknout Evropský výzkumný prostor, který by měl zvýšit efektivitu a účinnost veřejných výzkumných systémů v zájmu vyšší produktivity, konkurenceschopnosti a hospodářského růstu EU.

Byly zavedeny monitorovací nástroje. Komplexní srovnávací přehled Unie inovací hodnotí inovační výkonnost členských států EU a související silné a slabé stránky jejich výzkumných a inovačních systémů. Dále byl navržen nový ukazatel inovačních výsledků, který má měřit výstup EU a jejích členských států v oblasti inovací v porovnání s jejich hlavními obchodními partnery. Tento ukazatel má dosud určité nedostatky, na jejichž odstranění se pracuje. Tento ukazatel tvoří čtyři hlavní složky, konkrétně technologické inovace, zaměstnanost v oborech vyžadujících vysokou úroveň znalostí, konkurenceschopnost zboží a služeb vyžadujících vysokou úroveň znalostí a zaměstnanost v rychle rostoucích podnicích v inovačních odvětvích.

2.2 Získané zkušenosti

Zásadní význam má provést opatření v plném rozsahu. Opatření přijatá v rámci „Unie inovací“ jdou správným směrem. Nicméně naplnění souvisejících výhod do značné míry závisí na řádné realizaci.

„Unie inovací“ nezamezila rostoucímu riziku, že se v EU vytvoří „inovační propast“. Od roku 2008 se EU podařilo téměř na polovinu stáhnout inovační náskok Spojených států a Japonska. Avšak uvnitř EU se vyrovnávání nerovnoměrné inovační výkonnosti mezi členskými státy zastavilo a rozdíly mezi zeměmi se prohlubují.

STĚŽEJNÍ INICIATIVA „DIGITÁLNÍ AGENDA PRO EVROPU“

1. Cíl stěžejní iniciativy

„Digitální agenda pro Evropu“ byla navržena tak, aby EU a jejím členským státům pomohla využít výhod konkurenčního jednotného digitálního trhu. Tato stěžejní iniciativa byla přijata v situaci, kdy jsou evropské trhy roztržštěné, což EU znemožňuje využít přínosů digitální ekonomiky v podobě vyšší produktivity, zaměstnanosti a růstu. Iniciativa si proto klade za cíl uvolnit potenciál digitálních technologií a šířit digitální kulturu po celé EU. Uvedený cíl mělo původně naplnit 101 opatření, seskupených do sedmi pilířů. V návaznosti na přezkum z prosince 2012 bylo vytyčeno sedm nových zásadních opatření. Tato opatření především potvrzují význam, jaký má péče o digitální infrastrukturu, zkvalitňování regulatorního prostředí, podpora dovedností a pracovních míst v digitální oblasti, jakož i uplatňování cílených strategií, pokud jde o kybernetickou bezpečnost, cloud computing a mikroelektroniku.

2. Stav v roce 2014

2.1 Výsledky a dopad

Stěžejní iniciativě se podařilo zaměřit na digitální ekonomiku potřebnou politickou pozornost. Její hlavní přednost spočívá v tom, že vznikl koherentní a na budoucnost orientovaný akční rámec. Politickou a mediální pozornost na ni pomohl přitáhnout každoročně zveřejňovaný srovnávací přehled pokroku v oblasti Digitální agendy a každoroční shromáždění zúčastněných stran. Z „Digitální agendy pro Evropu“ vzešla též obdobná opatření a akce ve dvaceti členských státech a v řadě regionů, které přijaly svou vlastní digitální agendu.

V realizaci plánovaných akcí bylo dosaženo pokroku. Z akcí vytčených v rámci této stěžejní iniciativy jich bylo v lednu 2014 dokončeno nebo slibně pokračovalo přes 90 %. Internet se v celé EU nyní široce používá, elektronické obchodování nabírá na intenzitě, byť se v přeshraniční formě dosud příliš neujalo, rozvíjejí se služby elektronické veřejné správy a dokončeno je základní širokopásmové připojení v celé EU.

2.2 Získané zkušenosti

Jednotný digitální trh dosud není skutečností a vysokorychlostní infrastruktura si žádá další investice. Jednotnému digitálnímu trhu nadále brání v dokončení vytrvalost překážek, k nimž patří roztržštěnost evropských trhů, nedostatečnost infrastruktury a nedůvěra spotřebitelů. Vážné obavy vyvolává skutečnost, že dosud chybí vysokorychlostní širokopásmová infrastruktura. Mohla by totiž vzniknout nová digitální propast, která by v určitých oblastech, zejména venkovských, mohla nahrávat sociálnímu vyloučení.

Na efektivitě „Digitální agendy pro Evropu“ se negativně odrazilo několik nedostatků. Na viditelnosti této stěžejní iniciativě ubralo nedostatečné zacílení dané tím, že bylo naplánováno mnoho specifických opatření. Stěžejní iniciativě se též nepodařilo posunout informační a komunikační technologie do role prioritních témat strukturálně-reformních programů.

STĚŽEJNÍ INICIATIVA „PRŮMYSLOVÁ POLITIKA PRO ÉRU GLOBALIZACE“

1. Cíl stěžejní iniciativy

„Průmyslová politika pro éru globalizace“ má pomoci koordinovaného přístupu zvýšit konkurenceschopnost evropského průmyslu. Důraz klade na nutnost skloubit inovace, diverzifikaci a udržitelnost a podněcovat vznik a rozvoj malých a středních podniků. Tato iniciativa staví na 70 opatřeních, jež mají zlepšit konkurenceschopnost evropského průmyslu. Za cíl si klade vytvořit podnikatelsky vstřícnější prostředí a pomáhat průmyslu v tom, aby se vyrovnal s novými globálními výzvami.

2. Stav v roce 2014

2.1 Výsledky a dopad

Při plnění iniciativy byl zaznamenán výrazný posun vpřed. Z původně vymezených 70 hlavních opatření jich bylo dokončeno nebo je realizováno 90 %. Cíle stěžejní iniciativy pomohla v konkrétní strategii přetvořit sdělení k průmyslové politice z let 2010, 2012 a 2014. Smyslem mnoha opatření této iniciativy je pomoci malým a středním podnikům: revizí např. prošla iniciativa „Small Business Act“ pro Evropu a v roce 2011 byl přijat jednak akční plán, který má malým a středním podnikům pomoci v přístupu k financování, jednak strategie na podporu internacionalizace těchto podniků. V roce 2012 byl představen soubor opatření na poli standardizace („normalizační balíček“), který má zefektivnit stanovování norem. V roce 2013 byl přijat Program pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (COSME), který má posílit konkurenceschopnost. Nový rozměr mají odvětví služeb dodat iniciativy politiky pro oblast vesmíru, Copernicus a Galileo. V roce 2012 bylo předloženo sdělení na podporu podnikání. S cílem zkvalitnit právní prostředí pro podnikání mají být racionalizovány právní předpisy. Za tímto účelem mají probíhat zejména pravidelné „kontroly účelnosti“ a mají být zredukovány náklady a čas nutné k zahájení vlastního podnikání. Další opatření mají za pomoci Aktu o jednotném trhu I a II z let 2011 a 2012 posílit a prohloubit jednotný trh, jakož i stimulovat inovace a modernizaci v průmyslu. Podniknuto bylo i několik iniciativ cílených na konkrétní odvětví.

2.2 Získané zkušenosti

„Průmyslová politika pro éru globalizace“ přijala střednědobý až dlouhodobý přístup. Několik směrů opatření si vyžádá čas, než přinesou své ovoce. Investice z vnitrostátních rozpočtů do potřebné síťové infrastruktury postupně klesají, vnitřní trh nadále není zcela dokončen, podmínky, za nichž malé a střední podniky získávají finanční prostředky, zaznamenaly v důsledku krize zhoršení a jen pozvolna se daří zajistit, aby byly pro práci v průmyslu připravováni pracovníci s náležitou kvalifikací. Většina opatření stěžejní iniciativy je plánována na 3–10 let, zatímco krátkodobé, operativní zaměření má jen málo z nich. V podmínkách hospodářské krize, která se výrazně nepříznivě odrazila na několika průmyslových odvětvích v EU, bylo nutno stěžejní opatření doplnit o akce v oblastech s nejvyšší prioritou, které by mohly přinést efekt v horizontu kratším či střednědobém.

STĚŽEJNÍ INICIATIVA „EVROPA ÚČINNĚJI VYUŽÍVAJÍCÍ ZDROJE“

1. Cíl stěžejní iniciativy

Stěžejní iniciativa „Evropa účinněji využívající zdroje“ má sloužit přechodu hospodářství na model nízkouhlíkové ekonomiky, která účinně využívá dostupných zdrojů. „Evropa účinněji využívající zdroje“ si klade za cíl oddělit hospodářský růst od využívání zdrojů. Nabízí proto dlouhodobý rámec, který umožňuje začlenit účinné využívání zdrojů jako hlavní zásadu do koncipovaných strategií, zejména v oblasti změny klimatu, energetiky, dopravy, průmyslu, odpadu a surovin, zemědělství, rybolovu, biologické rozmanitosti a regionálního rozvoje. S ohledem na rostoucí tlak na přírodní zdroje a na mezinárodní rozměr této problematiky má tato stěžejní iniciativa napomoci tomu, aby do roku 2020 začaly být zdroje využívány inteligentnějším způsobem a aby se tato logika všeobecně rozšířila tak, aby v horizontu do roku 2050 bylo dosaženo dalších výsledků. Za tímto účelem zakotvuje sérii iniciativ, z nichž první byly zahájeny v roce 2011.

2. Stav v roce 2014

2.1 Výsledky a dopad

Celá škála kroků byla v rámci iniciativy „Evropa účinněji využívající zdroje“ již iniciována na úrovni EU. Komise prezentovala již všechna hlavní opatření, jež do této iniciativy spadají. Zejména byl v roce 2011 představen dlouhodobý rámec politiky do roku 2050. Tvoří jej čtyři plány: „Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050“²³, bílá kniha „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“²⁴, „Energetický plán do roku 2050“²⁵ a „Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje“²⁶. Tento strategický rámec doprovází několik střednědobých iniciativ, k nimž patří i nová strategie k zachování biologické rozmanitosti pod názvem „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“²⁷, sdělení pod názvem „Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy“²⁸ a program „Čisté ovzduší pro Evropu“²⁹. Z této iniciativy je odvozena též reforma společné zemědělské politiky, jež byla obohacena o ekologickou složku, a reforma společné rybářské politiky. Komise bude dále pracovat na navazujících opatřeních, která byla ohlášena v uvedených plánech a akčních plánech sestavených v rámci této iniciativy. Komise též zpřesnila plány do roku 2050 v oblasti klimatu a energetiky, a to ve svém sdělení „Rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky v období 2020–2030“, jež bylo předloženo dne 22. ledna 2014³⁰.

2.2 Získané zkušenosti

K měření účinnosti, s jakou jsou zdroje využívány, je zapotřebí ucelenějšího přístupu. Toto téma spojuje mnoho různých oblastí politiky a příslušných zdrojů. Bylo by užitečné mít k dispozici jeden či několik málo ukazatelů, jimiž by se dalo měřit zlepšení ve využívání zdrojů (např. energie, materiálů, půdy a vody) praktickým způsobem, který by byl přínosem při rozvoji příslušných strategií. Analyzovat změny ve využívání zdrojů zjednodušeným způsobem a sestavit jeden či více takových ukazatelů, které by byly dostatečně přesné, je však obtížné. Je tedy nutno pokračovat v práci. Důležitým krokem v tomto směru je srovnávací přehled o energetické účinnosti, který zveřejňuje Eurostat a který jako hlavní ukazatel používá produktivitu zdrojů. Pomocí hlavních ukazatelů je dále nutno systematicky monitorovat situaci a vyhodnocovat, jak si EU vede v úsilí o konkurenceschopné, bezpečné a udržitelné využívání energie, které zdůraznil rámec politiky pro oblast klimatu a energetiky do roku 2030.

²³ KOM(2011) 112.

²⁴ KOM(2011) 144.

²⁵ KOM(2011) 885.

²⁶ KOM(2011) 571.

²⁷ KOM(2011) 244.

²⁸ COM(2012) 673.

²⁹ COM(2013) 918.

³⁰ COM(2014) 15.

STĚŽEJNÍ INICIATIVA „EVROPSKÁ PLATFORMA PRO BOJ PROTI CHUDOBĚ A SOCIÁLNÍMU VYLOUČENÍ“

1. Cíl stěžejní iniciativy

„Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení“ usiluje o hospodářskou, sociální a územní soudržnost. Tato iniciativa navazuje na Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, kterým byl vyhlášen rok 2010. Jejím záměrem je zvyšovat povědomí o osobách, jež žijí v chudobě a čelí sociálnímu vyloučení, upozorňovat na význam základních práv těchto osob a umožnit jim žít důstojný život a aktivně se zapojovat do společnosti. Tato stěžejní iniciativa měla dospět k ucelenému přístupu v boji proti chudobě tím, že by propojila různé hospodářské, finanční a sociální strategie se strategiemi v oblasti jednotného trhu. Vycházela dále z přístupu, který měl charakter partnerství mezi občanskou společností, sociálními partnery a členskými státy. Pro Komisi vymezila tato iniciativa úkoly v těchto pěti oblastech: i) realizovat opatření v celé škále politik; ii) zajistit větší a účinnější využívání finančních prostředků EU na podporu sociálního začleňování; iii) podporovat fakty podložené sociální inovace; iv) zasazovat se o partnerskou spolupráci a využití potenciálu sociální ekonomiky a v) napomáhat těsnější koordinaci politik mezi členskými státy. Opatření, jež má v rámci této stěžejní iniciativy Komise realizovat, bylo konkrétně vymezeno 64.

2. Stav v roce 2014

2.1 Výsledky a dopad

Naplnění iniciativy postupuje rychlým tempem. Z uvedených 64 opatření Komise uskutečnila již přibližně dvě třetiny. V úsilí pomoci členským státům v tom, aby tyto problémy vyřešily cestou strukturálních reforem v podmínkách vleklé krize, vydala Komise hlavní politické směry. Jmenovitě se jednalo o balíček týkající se investic v sociální oblasti³¹, o doporučení pod názvem „Investice do dětí: východisko z bludného kruhu znevýhodnění“³², o „Rámec EU pro vnitrostátní strategie integrace Romů do roku 2020“³³ a o bílou knihu pod názvem „Agenda pro přiměřené, udržitelné a spolehlivé důchody“³⁴. Komise dále předložila návrh směrnice o platebních účtech. S cílem podpořit sociální ekonomiku a sociální podnikatele dále zveřejnila sdělení o iniciativě pro sociální podnikání a zřídila jeden evropský fond sociálního podnikání. V neposlední řadě Komise zveřejnila hlavní zásady aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity a sestavila index aktivního stárnutí. Další charakteristickou iniciativou v rámci „Evropské platformy pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení“ jsou výroční konference, které se tematikou uvedené platformy zabývají.

2.2 Získané zkušenosti

V dosažení plné efektivity brání této stěžejní iniciativě řada překážek. Po přijetí balíčku týkajícího se investic v sociální oblasti se pozornost politiky a komunikační podpory do značné míry přesunula na jiná témata. Zcela se nepodařilo ani vytvořit koherentní a ucelený rámec sociální politiky a využít synergie mezi jednotlivými opatřeními. Iniciativa tak představuje spíše volný soubor dílčích iniciativ a její přidaná hodnota není zcela zřejmá.

³¹ COM(2013) 83.

³² 2013/112/EU.

³³ KOM(2011) 173.

³⁴ COM(2012) 55.